

DRUHÁ KNIHA MOJŽÍŠOVA
ZVANÁ
EXODUS

VYSVOBOZENÍ

Soužení Izraele v Egyptě

Toto jsou jména Izraelitů, kteří s Jákobem přišli do Egypta, 1
každý se svou rodinou:
Ruben, Šimeon, Levi a Juda, 2
Isachar, Zabulon a Benjamín, 3
Dan a Neftalí, Gád a Ašer. 4

Celkem vyšlo z Jákobových beder sedmdesát osob. Josef už 5
byl v Egyptě.

Josef pak zemřel, a také všichni jeho bratři a celé to pokolení. 6
Synové Izraele však byli plodní a nesmírně se rozrůstali, množili 7
a rozmáhali, takže se jimi naplnila země.

Později ale v Egyptě nastoupil nový král, který nezažil Josefa. Ten 8,9
řekl svému lidu: „Izraelský lid je pro nás příliš veliký a mocný! Pojdme 10
si rozmyslet, co s nimi, aby se nerozmnožili ještě více! Kdyby vypu-
kla válka, mohli by se přidat k našim nepřátelům a odejít ze země!“

Ustanovili tedy nad nimi dozorce, aby je utiskovali robotou, 11
a izraelský lid pro faraona vystavěl zásobovací města Pitom a Ra-
meses. Čím více jej však utiskovali, tím více rostl a tím více se 12
rozmáhal. Egypťany jímalá z Izraelitů hrůza, a tak je začali nemi- 13
losrdně zotročovat. Ztrpčovali jim život těžkou dřinou při maltě 14
a cihlách i všemožnou dřinou na poli; nemilosrdně je podrobovali
všemožné dřině.

Egyptský král tehdy řekl hebrejským porodním bábám (z nichž 15
jedna se jmenovala Šifra a druhá Pua): „Až budete Hebrejkám 16
pomáhat při porodu, dávejte pozor, jakého jsou pohlaví: když to
bude syn, zabijte ho, když to bude dcera, nechte ji žít.“

Ty porodní báby se ale bály Boha, a tak nejednaly, jak jim řekl 17
egyptský král, a nechávaly chlapce naživu.

Egyptský král si ty porodní báby dal předvolat. „Co jste to pro- 18
vedly?“ láteřil. „Necháváte chlapce naživu!“

Porodní báby faraonovi odpověděly: „Hebrejky nejsou jako egypt- 19
ské ženy – kypí životem! Než k nim porodní bába dorazí, už
mají po porodu.“

- 20 Bůh pak ty porodní báby odměnil a lid se množil a velmi se
 21 rozmáhal. A že se ty porodní báby bály Boha, dal jim rodiny.
 22 Farao nakonec přikázal všemu svému lidu: „Každého syna, který
 se Hebrejům narodí, hodte do Nilu; každou dceru můžete nechat
 žít!“

Mojžíšovo mládí

- 1 **2** Jeden muž z rodiny Leviho šel a vzal si za ženu jednu levitku.
 2 Ta pak počala a porodila syna. Když viděla, jak je krásný,
 3 celé tři měsíce ho skrývala. A když už ho nemohla skrývat déle,
 pořídila pro něj třtinovou ošatku, vymazala ji dehtem a smolou
 4 a vložila dítě do ní. Ošatku pak vložila do rákosí u břehu Nilu
 a chlapcova sestra si stoupla opodál, aby zjistila, co se s ním bude
 5 Vtom se k Nilu přišla koupat faraonova dcera; její služebné
 zatím kráčely podél řeky. Když mezi rákosím uviděla ošatku,
 6 poslala děvečku, ať ji vytáhne. Otevřela ji, a hle, bylo tam dě-
 7 tátko – plačící chlapec! Pohnuta soucitem řekla: „To musí být
 jedno z hebrejských dětí.“
 7 Tehdy k faraonově dceři přistoupila jeho sestra s otázkou: „Mám
 ti z hebrejských žen přivést chůvu, aby ti to dítě odkojila?“
 8 Faraonova dcera jí odpověděla: „Ano, přiveď!“ Dívka tedy při-
 vedla matku dítěte.
 9 Faraonova dcera jí řekla: „Vezmi si to dítě, odkoj mi je a já
 ti zaplatím.“ Žena tedy vzala dítě k sobě a kojila je.
 10 A když chlapec odrostl, odvedla ho k faraonově dceři a ta ho
 přijala za syna. Dala mu jméno Mojžíš, to jest *Vytažený*, neboť
 řekla: „Vytáhla jsem ho z vody.“
 11 Čas plynul a Mojžíš vyrostl. Jednoho dne zašel ke svým bratrům
 a viděl, jak robotují. Viděl také, jak jeden Egyptan bije jednoho
 12 Hebreje, jednoho z jeho bratrů. Rozhlédl se tedy na obě strany,
 a když viděl, že tam nikdo není, zabil toho Egyptana a zahrabal
 ho do písku.
 13 Když k nim přišel druhého dne, hle, dva Hebrejové se prali.
 Řekl tedy tomu, kdo začal: „Proč biješ svého druha?“

Ten opáčil: „Kdo tě ustanovil naším vůdcem a soudcem? Chceš 14
mě snad zabít, jako jsi zabil toho Egyptána?“

Mojžíš tedy dostal strach, neboť si pomyslel: „Určitě se o tom 15
už ví!“

Když se o tom farao doslechl, chtěl Mojžíše dát zabít, ale Moj- 15
žíš před ním utekl do midiánské země. Když tam dorazil, posadil
se u studny.

Jistý midiánský kněz měl sedm dcer, a ty chodívaly ke studni 16
čerpat vodu. Když ale naplnily žlaby vodou, aby napojily stádo
svého otce, přicházeli pastýři a odháněli je. Tentokrát se však za 17
ně postavil Mojžíš. Pomohl jim a napojil jejich ovce.

Když dívky přišly ke svému otci Reuelovi, zeptal se jich: „Co že 18
jste dnes přišly tak brzy?“

Odpověděly: „Jeden Egyptán nás ochránil před těmi pastýři! Také 19
nám ochotně načerpal vodu a napojil ovce!“

„A kde tedy je?“ zeptal se Reuel svých dcer. „Proč jste ho tam 20
nechaly? Pozvěte ho k jídlu!“

Mojžíš svolil, že u něj zůstane. Ten muž mu pak dal svou dceru 21
Siporu. Když porodila syna, dal mu Mojžíš jméno Geršom, *Cizí-* 22
nec, neboť řekl: „Byl jsem cizincem v cizí zemi.“

Po mnoha letech pak egyptský král zemřel. Synové Izraele kvůli 23
svému zotročení sténali a úpěli, a jejich volání o pomoc vystoupilo
z jejich zotročení k Bohu.

Bůh uslyšel jejich úpění. 24

Bůh si připomněl svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem.

Bůh pohlédl na syny Izraele. 25

Bůh rozuměl.

Hořící keř

3 Mojžíš zatím pásal ovce svého tchána, midiánského kněze 1
Jetra. Jednou, když vedl stádo hluboko do pouště, přišel až
k Boží hoře Choréb. Vtom se mu v ohnivém plameni z prostředku 2
keře ukázal Hospodinův anděl. Mojžíš se podíval, a hle, keř planul
ohněm, ale nebyl stravován. Řekl si tedy: „Musím tam přece jít, 3
abych viděl tu velikou podívanou – jak to, že ten keř neshoří!“

- 4 Když Hospodin viděl, že se Mojžíš přichází podívat, zavolal na něj Bůh z prostředku keře: „Mojžíši! Mojžíši!“ a on odpověděl: „Zde jsem.“
- 5 Tehdy řekl: „Nepřibližuj se! Zuj si obuv z nohou, neboť místo,
6 na němž stojíš, je svatá půda.“ Potom řekl: „Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“
- 7 Mojžíš si ihned zakryl tvář, neboť se bál pohlédnout na Boha, a Hospodin pokračoval: „Zřetelně jsem viděl trápení svého lidu v Egyptě, slyšel jsem i jejich nářikání na jejich biřice. Ano, znám
8 jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vytrhl z ruky Egypťanů a abych je z té země vyvedl do země dobré a prostranné, do země oplývající mlékem a medem – do bydliště Kananejců, Chetitů, Emorejců, Perizejců, Hevejců a Jebusejců. Hle, nářek synů Izraele dolehl ke mně; viděl jsem také útisk, jakým je Egypťané
9 utiskují. Nyní tedy pojď, pošlu tě k faraonovi a ty vyvedeš můj lid, syny Izraele, z Egypta!“
- 10 Mojžíš Bohu namítl: „Kdo jsem já, abych šel k faraonovi a vyvedl syny Izraele z Egypta?“
- 11 „Já jsem přece s tebou!“ odpověděl Bůh. „A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal já: až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.“
- 12 Mojžíš ale pokračoval: „Hle, přijdu k synům Izraele a řeknu jim: ‚Poslal mě k vám Bůh vašich otců.‘ Co jim odpovím, když se mě zeptají: ‚Jaké má jméno?‘“
- 13 Tehdy Bůh Mojžíšovi řekl: „Jsem, který jsem.“ A dodal: „Takto promluvíš k synům Izraele: ‚Poslal mě k vám Jsem.‘“
- 14 Bůh ještě Mojžíšovi řekl: „Takto promluvíš k synům Izraele: ‚Poslal mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců – Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.‘ To je navěky mé jméno a tak budu připomínán po všechna pokolení.“
- 15 Jdi, shromáždí starší Izraele a řekni jim: Ukázal se mi Hospodin, Bůh vašich otců – Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův – a řekl: ‚Obrátil jsem k vám zřetel, i k tomu, co se vám děje v Egyptě.
17 Prohlašuji, že vás odvedu z egyptského trápení vzhůru do země Kananejců, Chetitů, Emorejců, Perizejců, Hevejců a Jebusejců – do země oplývající mlékem a medem.‘

Uposlechnou tě a tehdy půjdeš se staršími Izraele k egyptskému králi a řekneš mu: „Setkal se s námi Hospodin, Bůh Hebrejů. Pro sím, dovol nám vydat se na třídenní cestu do pouště, abychom tam obětovali Hospodinu, našemu Bohu!“ 18

Já však vím, že vás egyptský král nenechá odejít jinak než donucen mocnou rukou. Vztáhnu tedy svou ruku a udeřím na Egypt všemi divy, které uprostřed něj vykonám. Teprve pak vás propustí. 19 20

Zároveň nakloním Egyptany k tomuto lidu tak příznivě, že až půjdete, rozhodně neodejdete s prázdnou. Každá žena požádá svou sousedku i její návštěvu o stříbrné a zlaté šperky a šaty, které obléknete svým synům a dcerám. Dočista Egyptany oberete!“ 21 22

4 Mojžíš znovu namítl: „Pohled, neuvěří mi a neposlechnou mě. 1
Určitě řeknou: ‚Žádný Hospodin se ti neukázal!‘“

Hospodin se ho zeptal: „Co to máš v ruce?“ 2
„Hůl,“ odpověděl.

Řekl mu: „Hod' ji na zem.“ A když ji hodil na zem, proměnila se v hada! Mojžíš se před ním dal na útěk. 3

Hospodin ho však vyzval: „Natáhni ruku a chyt' ho za ocas.“ 4
A když Mojžíš natáhl ruku a uchopil ho, proměnil se mu v ruce v hůl! „To aby uvěřili, že se ti ukázal Hospodin, Bůh jejich otců – Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ 5

Poté Hospodin řekl: „Vlož si ruku do podpaždí.“ A když si vložil ruku do podpaždí a vytáhl ji, jeho ruka byla malomocná, bílá jako sníh! 6

Tehdy řekl: „Vlož si ruku znovu do podpaždí.“ Mojžíš znovu vložil ruku do podpaždí a když ji odtud vytáhl, byla znovu zdravá jako zbytek jeho těla! 7

„Když ti neuvěří a neposlechnou to první znamení, uvěří druhému znamení. A pokud neuvěří ani těm dvěma znameními a neposlechnou tě, nabereš vodu z Nilu, vyliješ ji na suchou zem. Ta voda, kterou jsi nabral z Nilu, se pak na zemi promění v krev.“ 8 9

Mojžíš ale Hospodinu odporoval: „Promiň, Pane můj, ale nejsem dobrý řečník – ani dřívě, ani teď, když jsi promluvil ke svému služebníkovi. Vždyť se mi plete jazyk v ústech!“ 10

11 „Kdo dal člověku ústa?“ odpověděl mu Hospodin. „Kdo může někoho učinit němým nebo hluchým, vidoucím nebo slepým?
12 Cožpak ne já, Hospodin? Nyní tedy pojď. Já sám budu u tvých úst a budu tě učit, co máš říkat.“

13 Mojžíš ale řekl: „Promiň, Pane můj, pošli prosím někoho jiného.“

14 Tehdy se na něj Hospodin rozhněval: „A co tvůj bratr, levita Áron? Mám za to, že je výřečný dost! Podívejme, už ti dokonce jde naproti. Až tě uvidí, bude mít velikou radost. Budeš k němu mluvit a vkládat mu slova do úst. Já pak budu u tvých i jeho úst
15 a naučím vás, co máte dělat. On bude mluvit k lidu za tebe, a tak se stane, že on ti bude za ústa a ty budeš jemu za Boha. A tu hůl
16 vezmi s sebou. Budeš s ní přece konat ta znamení!“

Střetnutí

18 Mojžíš se tedy vrátil ke svému tchánu Jetrovi a řekl mu: „Chtěl bych jít zpátky za svými bratry do Egypta, podívat se, zda ještě žijí.“
„Jdi v pokoji,“ odpověděl mu Jetro.

19 Hospodin totiž Mojžíšovi v Midiánu řekl: „Jdi, vrať se do Egypta, neboť všichni, kdo ti usilovali o život, zemřeli.“

20 Mojžíš tedy vzal manželku a syny, posadil je na osla a vydal se zpátky do Egypta. Mojžíš s sebou vzal také Boží hůl.

21 Hospodin totiž Mojžíšovi řekl: „Až se vrátíš do Egypta, buď připraven konat před faraonem všechny divy, ke kterým jsem tě zmocnil. Já však posílím jeho hrdost, a tak nenechá lid odejít.
22 Tehdy faraonovi řekneš: ‚Takto praví Hospodin: Izrael je můj syn, můj prvorozený. Řekl jsem ti: Propust' mého syna, aby mi sloužil. Ty jsi ho však odmítl propustit! Hle, nyní zabiji tvého syna, tvého prvorozeného!‘“

24 Na místě, kde cestou nocovali, se s ním střetl Hospodin a chystal se ho zabít. Sipora však vzala kamenný nůž, odřízla předkožku svého syna, dotkla se s ní jeho údu a řekla: „Jsi mým pokrevním ženichem!“

26 A tak ho nechal. („Pokrevním ženichem“ ho tenkrát nazvala kvůli obřízce.)

Hospodin zatím řekl Áronovi: „Jdi na poušť vstříc Mojžíšovi.“ 27
 Šel tedy, a když se s ním setkal u Boží hory, políbil ho. Mojžíš 28
 pak Áronovi vyprávěl vše, co mu Hospodin řekl, a jak ho poslal,
 a jaká všechna znamení mu přikázal konat.

A tak šel Mojžíš do Egypta s Áronem. Shromáždili všechny 29
 izraelské starší a Áron jim vyprávěl všechno, co Hospodin řekl 30
 Mojžíšovi, a konal znamení před očima lidu. A lid uvěřil. Když 31
 slyšeli, že Hospodin obrátil zřetel k synům Izraele a že viděl
 jejich trápení, padli na kolena a klaněli se.

5 Mojžíš s Áronem tedy šli k faraonovi a řekli mu: „Takto praví 1
 Hospodin, Bůh Izraele: Propusť můj lid, aby mi konali slavnost 2
 na poušti!“

Farao odpověděl: „A kdo je ten Hospodin, že bych ho měl 2
 poslechnout a propustit Izrael? Žádného Hospodina neznám a Iz-
 rael nepropustím!“

Řekli tedy: „Setkal se s námi hebrejský Bůh. Prosím, dovol 3
 nám vydat se na třídenní cestu do pouště, abychom tam obětovali
 Hospodinu, našemu Bohu, aby nás snad nepostihl morem nebo
 mečem.“

Egyptský král ale vykřikl: „Mojžíši a Árone, proč odvádíte lid 4
 od práce? Zpátky k vašim robotám!“ Farao pokračoval: „Jen se 5
 podívejte, jak se ta cháska v zemi rozmnožila – a vy je chcete
 zdržovat od roboty?!“

Ještě týž den farao přikázal biřicům a dozorcům lidu: „Už jim 6,7
 nedávejte k výrobě cihel slámu jako dosud. Ať si ji jdou sbírat
 sami! Požadujte ale od nich stejné množství cihel, jako vyráběli 8
 dosud. Nic jim neslevujte, vždyť zahálejí. To proto vykřikují: ‚Pojďme
 obětovat našemu Bohu!‘ Zavalte ty mužské dřinou, ať mají co 9
 dělat a přestanou poslouchat báchorky!“

Biřici a dozorcí tedy vyšli a řekli lidu: „Takto praví farao: Ne- 10
 budu vám dávat slámu. Jděte si ji sbírat, kde chcete, ale z práce, 11
 kterou musíte odvést, se nic nesleví!“

A tak se lid rozběhl po celé egyptské zemi, aby na strništích 12
 paběrkoval slámu. Biřici je poháněli: „Odvedte svou práci – stejný 13
 denní úkol, jako když byla sláma!“

14 Izraelští předáci, ustanovení faraonovými biřici, byli bití a vyslýcháni: „Proč jste včera ani dnes nevyrobili stanovené množství cihel jako dříve?“

15 Izraelští předáci tedy přišli a úpěli k faraonovi: „Proč takto
16 nakládáš se svými služebníky? Tvoji služebníci nedostávají slámu, a přitom se nám říká: ‚Dělejte cihly!‘ Pohled, tvoji služebníci jsou bití, ale na vině jsou tví lidé!“

17 Faraon zvolal: „Zahálíte, nemáte co dělat, a tak říkáte: ‚Pojďme
18 obětovat Hospodinu.‘ Hned se vraťte k práci! Sláma se vám dávat nebude, ale odvedete stejný počet cihel!“

19 Izraelští předáci viděli, že je s nimi zle. Museli totiž říkat: „Ať
20 z vašich denních odvodů nechybí ani cihla!“ Když vycházeli od faraona, narazili na Mojžíše a Árona, kteří jim tam přišli naproti.
21 Předáci jim řekli: „Ať na vás Hospodin pohlédne a soudí! Zničili jste naši pověst u faraona a jeho dvořanů; dali jste jim do rukou meč, kterým nás zahubí!“

22 Mojžíš se tedy obrátil na Hospodina se slovy: „Pane můj, proč
23 tento lid tak trápíš? Proč jsi mě sem vůbec poslal? Od chvíle, kdy jsem přišel, abych tvým jménem mluvil k faraonovi, se lidu vede ještě hůř, a ty svůj lid vůbec nevysvobozuješ!“

1 **6** Hospodin ale Mojžíšovi řekl: „Teprve teď uvidíš, co s faraonem
provedu. Donutím ho, aby je propustil; sám je donutí, aby opustili jeho zemi!“

2,3 Bůh promluvil k Mojžíšovi: „Já jsem Hospodin. Ukázal jsem se
Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako Bůh Všemohoucí, i když jsem
4 se jim nedal poznat svým jménem Hospodin. Sám jsem s nimi uzavřel smlouvu, že jim dám kananejskou zemi, zemi, kterou procházeli jako poutníci. Slyšel jsem rovněž úpění synů Izraele, zotročovaných Egypťany, a vzpomněl jsem si na svou smlouvu.
5

6 Proto řekni synům Izraele: ‚Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptských robot, vytrhnu vás z jejich otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velikými soudy. Přijmu vás za svůj vlastní lid a budu vaším Bohem a poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, jenž vás vyvádí z egyptských robot. Přivedu vás do země, o níž jsem přísahal, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, a dám vám ji za dědictví. Já jsem Hospodin.‘“
7
8

Mojžíš to pověděl synům Izraele, ale ti ho kvůli své malomyslnosti a těžké dřině ani neslyšeli. 9

Hospodin tehdy k Mojžíšovi promluvil znovu: „Jdi, mluv k egyptskému králi faraonovi, ať propustí syny Izraele ze své země.“ 10,11

Mojžíš ale Hospodinu řekl: „Pohleď, synové Izraele mě neposlechli – jak by mě tedy poslechl farao? Vždyť mám neobratné rty!“ 12

Hospodin tedy mluvil k Mojžíšovi a Áronovi a dal jim příkazy ohledně synů Izraele i ohledně egyptského krále faraona, aby vyvedli Izraelity z Egypta. 13

Mojžíšův a Áronův rodokmen

Toto jsou vůdcové otcovských rodů. 14

Synové Izraelova prvorozeného, Rubena: Chanoch, Palu, Cheron a Karmi – to jsou Rubenovy rodiny.

Šimeonovi synové: Jemuel, Jamin, Ohad, Jachin, Cochar a Šaul, syn kananejské ženy – to jsou Šimeonovy rodiny. 15

Toto jsou jména synů Leviho podle pořadí jejich narození: Geršon, Kehat a Merari. Levi se dožil věku 137 let. 16

Geršonovi synové: Libni a Šimei se svými rodinami. 17

Kehatovi synové: Amram, Jishar, Hebron a Uziel. Kehat se dožil věku 133 let. 18

Synové Merariho: Machli a Muši. 19

To jsou levitské rodiny podle svého pořadí.

Amram si vzal za ženu svou tetu Jochebed a ta mu porodila Árona a Mojžíše. Amram se dožil věku 137 let. 20

Jisharovi synové: Korach, Nefeg a Zichri. 21

Uzielovi synové: Mišael, Elcafan a Sitri. 22

Áron si vzal za ženu Elišebu, dceru Aminadabovu a sestru Nachšonovu, a ta mu porodila Nádaba, Abihua, Eleazara a Itamara. 23

Korachovi synové: Assir, Elkána a Abiasaf – to jsou korachovské rodiny. 24

Áronův syn Eleazar si pak vzal za ženu jednu z Putielových dcer a ta mu porodila Pinchase. 25

To jsou vůdcové levitských rodů po jednotlivých rodinách.

To je ten Áron a Mojžíš, kterým Hospodin řekl: „Vyvedte syny 26

27 Izraele z egyptské země houf za houfem.“ To oni řekli egyptskému králi faraonovi, že mají vyvést Izraelity z Egypta. To je ten Mojžíš a Áron.

Deset egyptských ran

28,29 Hospodin tenkrát v Egyptě mluvil k Mojžíšovi. Hospodin Mojžíšovi řekl: „Já jsem Hospodin. Řekni egyptskému králi faraonovi vše, co já říkám tobě.“

30 Mojžíš ale Hospodinu řekl: „Pohled', vždyť koktám! Cožpak mě farao bude poslouchat?“

1 **7** Hospodin Mojžíšovi řekl: „Pohled', ustanovil jsem tě faraonovi
2 za Boha a tvůj bratr Áron bude tvým prorokem. Budeš mluvit
3 všechno, co ti přikážu, a tvůj bratr Áron bude mluvit k faraonovi,
4 aby propustil syny Izraele ze své země. Já však posílím faraonovu
5 hrdost a budu v egyptské zemi množit svá znamení a divy. Farao
6 vás neposlechne, a tak na Egypt dolehne má ruka. Své houfy, svůj
7 lid, syny Izraele, vyvedu z egyptské země uprostřed velikých soudů.
8 Až na Egypt dolehne má ruka a vyvedu syny Izraele z jejich
9 středu, tehdy Egyptané poznají, že já jsem Hospodin.“

6 Mojžíš a Áron udělali přesně to, co jim Hospodin přikázal.
7 Když mluvili k faraonovi, bylo Mojžíšovi osmdesát let a Áronovi osmdesát tři.

8,9 Hospodin Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Když vás farao vyzve: ‚Prokažte se nějakým divem,‘ řekneš Áronovi: ‚Vezmi svou hůl, hod' ji před faraona, a promění se v hada.‘“

10 A tak šel Mojžíš s Áronem k faraonovi a učinili, jak Hospodin přikázal: Áron hodil svou hůl před faraona a jeho dvořany, a proměnila se v hada.

11 Farao si ale zavolal mudrce a čaroděje a tito egyptští věštcí
12 dokázali svými čáry totéž. Hodili své hole na zem, a proměnily se
v hady. Áronova hůl však jejich hole spolykala.

13 Farao však byl neoblomný. Jak Hospodin předpověděl, neposlechl je.

14 Hospodin tedy Mojžíšovi řekl: „Farao je neoblomný, odmítá
15 propustit lid. Ráno jdi za ním. Až půjde farao k vodě, půjdeš mu

naproti a na břehu Nilu se mu postavíš do cesty. Vezmi s sebou tu hůl, která se proměnila v hada, a řekni mu: ‚Hospodin, Bůh Hebrejů, mě k tobě poslal se slovy: ‚Propust' můj lid, aby mi sloužili na poušti!‘ a hle, až dosud jsi nechtěl uposlechnout. Takto praví Hospodin: ‚Nyní poznáš, že já jsem Hospodin!‘ Pohled', holí, kterou mám v ruce, udeřím do vody Nilu a ta se obrátí v krev. Ryby, které jsou v Nilu, pomřou a nilská voda bude páchnout tak, že se jí Egyptané budou štítit napít.“

Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Řekni Áronovi, ať vezme svou hůl a napráhne ji k egyptským vodám – k jejich průplavům, říčním ramenům i mokřinám, ke všem jejich vodním nádržím – ať se promění v krev! Po celé egyptské zemi bude krev, dokonce i ve džberech a džbánech.“

Mojžíš s Áronem tedy učinili, jak Hospodin přikázal. Zvedl hůl, a když jí před očima faraona a jeho dvořanů udeřil na vodu v Nilu, obrátila se všechna nilská voda v krev. Ryby, které byly v Nilu, pomřely a nilská voda páchla tak, že Egyptané nebyli s to se jí napít. Po celé egyptské zemi byla krev.

Egyptští věštcí však dokázali svými kouzly totéž, a tak farao zůstal neoblomný. Jak Hospodin předpověděl, neposlechl je. Farao se otočil a šel domů. Vůbec si to nevzal k srdci.

Všichni Egyptané ale museli kopat kolem Nilu, aby našli pitnou vodu. Nilskou vodu totiž nebyli s to pít.

Když uplynulo sedm dní poté, co Hospodin udeřil na Nil, **8** Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jdi k faraonovi a řekni mu: ‚Takto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužili. Pokud je však odmítáš propustit, dávej pozor: Chystám se udeřit na celý tvůj kraj žabami! Nil bude plný žab; ty pak vylezou a vniknou do tvého domu, do tvé ložnice i do tvé postele, do domů tvých dvořanů i mezi tvůj lid, do tvých pecí a do tvých díží. I po tobě, po tvém lidu a po tvých dvořanech polezou žáby!“

Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Řekni Áronovi: ‚Napráhni hůl, kterou máš v ruce, k průplavům, říčním ramenům i mokřinám a na celou egyptskou zem z nich vyved' žáby!“

A když Áron napráhl ruku k egyptským vodám, vylezly z nich žáby a pokryly celou egyptskou zem.

7 Věštcí však dokázali svými kouzly totéž – i oni vyvedli žáby na egyptskou zem.

8 Faraο si tehdy nechal Mojžíše a Árona zavolat. „Modlete se k Hospodinu, ať mě i můj lid zbaví těch žab,“ řekl jim. „Potom lid propustím, aby obětovali Hospodinu.“

9 Mojžíš mu odpověděl: „Sděl mi laskavě, kdy to má být. Budu se za tebe, za tvé dvořany i za tvůj lid modlit, a Hospodin ty žáby od tebe i od tvých domů odejme. Zůstanou jen v Nilu.“

10 „Zítřa,“ odpověděl faraο.

11 Mojžíš tedy řekl: „Abys poznal, že není nikdo jako Hospodin, náš Bůh, stane se, jak říkáš! Žáby opustí tebe i tvé domy, dvořany i lid. Zůstanou jen v Nilu.“

12 Mojžíš s Áronem odešel od faraona a volal k Hospodinu ohledně těch žab, kterými faraona postihl. Hospodin splnil Mojžíšovu prosbu, a žáby v domech, dvorech i na polích pošly. Shrabali je na spoustu hromad a zemi naplnil hrozný puch.

15 Když ale faraο pocítil úlevu, znovu se zatvrdil. Jak Hospodin předpověděl, neposlechl je.

16 Hospodin tedy Mojžíšovi řekl: „Napřáhni svou hůl a udeř do prachu, ať se po celé egyptské zemi promění v komáry!“

17 A tak to učinili: Áron napřáhl hůl, udeřil s ní do prachu, a lidi i zvířata obsypali komáři. Veškerý prach v celé egyptské zemi se proměnil v komáry!

18 Také věštcí se pokoušeli svými kouzly vyvést z prachu komáry, ale nemohli. Když byli lidé i zvířata pokryti komáry, řekli ti věštcí faraonovi: „To musí být boží prst!“

Faraο však zůstal neoblomný. Jak Hospodin předpověděl, neposlechl je.

20 Hospodin tedy Mojžíšovi řekl: „Časně ráno vstaň a až půjde faraο k vodě, postav se před něj se slovy: ‚Takto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužili. Pokud však můj lid nepropustíš, dávej pozor: Na tebe, na tvé dvořany, na tvůj lid i do tvých domů vypustím mračna much. Domy Egyptanů i zemi pod jejich nohama zaplní mouchy! V ten den však odliším kraj Gošen, kde bydlí můj

lid – tam žádné mouchy nebudou. Abys poznal, že já, Hospodin, jsem přítomen v této zemi, odliším svůj lid od tvého. To znamená se stane zítra.“ 23

A Hospodin tak učinil: Ve faraonově paláci, v domě jeho dvořanů a v celé egyptské zemi se objevila hustá mračna much. Celá země byla zamořena mouchami. 24

Tedy si faraó nechal Mojžíše a Árona zavolat. „Jděte, obětujte svému Bohu,“ řekl jim, „ale zůstaňte v této zemi!“ 25

„To by nebylo vhodné,“ odpověděl Mojžíš. „Oběti Hospodinu, našemu Bohu, se Egyptanům hnusí. Copak by nás neukamenovali, kdybychom jim před očima obětovali, co mají za ohavnost? Vydáme se na třídní cestu do pouště a tam budeme obětovat Hospodinu, našemu Bohu, jak nám přikázal.“ 26 27

Faraó tedy řekl: „Dobrá, propustím vás, abyste obětovali Hospodinu, vašemu Bohu, na poušti. Nechodte ale příliš daleko. Modlete se za mě.“ 28

Mojžíš odpověděl: „Budu se modlit k Hospodinu hned, jak od tebe odejdu. To mračno much opustí faraona, jeho dvořany i jeho lid už zítra. Ať se nás ale faraó nepokouší znovu obelstít a nepropustit lid, aby obětoval Hospodinu.“ 29

Nato Mojžíš odešel od faraona a modlil se k Hospodinu. Hospodin splnil Mojžíšovu prosbu a zbavil faraona, jeho dvořany i jeho lid toho mračna much; nezůstala ani jediná. I tentokrát se však faraó zatvrdil a lid nepropustil. 30,31 32

9 Hospodin tedy Mojžíšovi řekl: „Jdi k faraonovi a řekni mu: ‚Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propust' můj lid, aby mi sloužili. Pokud je však odmítáš propustit a chceš je nadále zadržovat, dávej pozor: Hospodinova ruka dolehne na tvá stáda. Vše, co máš na pastvinách, koně, osly, velbloudy, skot i brav, zasáhne prudký mor! Hospodin ale odliší izraelská stáda od egyptských – synům Izraele nezajde jediný kus.‘“ 1 2 3 4

Hospodin určil i dobu, když řekl: „Hospodin to v zemi učiní již zítra.“ 5

A nazítří to Hospodin učinil. Všechna egyptská stáda pošla, ale z izraelských stád nepošel jediný kus. Faraó si to dal zjistiť – 6 7

a vskutku, z izraelských stád nepošel ani kus! Faraο však zůstal zatvrzelý a lid nepropustil.

8 Hospodin tedy Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Naberte si plné hrsti popela z pece a Mojžíš ať jej vyhodí před faraonovými očima k nebi.
9 Vznikne poprašek, který pokryje celou egyptskou zem a na lidech i zvířatech po celém Egyptě se promění v hnisavé vředy neštovic.“

10 A tak vzali popel z pece, postavili se před faraona, a když jej Mojžíš vyhodil k nebi, vypukly na lidech i zvířatech vředy hnisavých neštovic. Věštcí se kvůli těm vředům ani nemohli před Mojžíšem postavit! Měli totiž na sobě vředy tak jako všichni Egypťané.

12 Hospodin však posílil faraonovu hrdost. Jak Hospodin Mojžíšovi předpověděl, neposlechl je.

13 Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Časně ráno vstaň, postav se před faraona a řekni mu: ‚Takto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propust' můj lid, aby mi sloužili. Tentokrát tě totiž spolu s tvými dvořany a s celým tvým lidem zasáhnou naplno, a poznáš, že na celé zemi není nikdo jako já! Kdybych teď býval vztáhl ruku, mohl jsem tím morem zasáhnout tebe i tvůj lid tak, že bys zmizel ze země. Přesto jsem tě však zachoval, a to z jediného důvodu – abych ti ukázal svou moc a aby mé jméno bylo rozhlášeno po celé zemi. Ještě stále ponižuješ můj lid a odmítáš je propustit? Dávej tedy pozor: Zítřa touto dobou způsobím hrozné krupobití, jaké v Egyptě nebylo ode dne jeho založení až doteď. Rychle nech odvést svá stáda a vše, co máš na poli, pod střechu. Kdokoli zůstane venku, ať člověk nebo zvíře, toho to krupobití utluče!“

20 Kdo z faraonových dvořanů tedy bral Hospodinova slova vážně, zahnal své otroky a dobytek pod střechu. Kdo si ale Hospodinovo slovo nevzal k srdci, nechal své otroky i dobytek na poli.

22 Potom Hospodin Mojžíšovi řekl: „Napřáhni ruku k nebi, ať se na celou egyptskou zem spustí krupobití – na lidi, zvířata i na každou polní rostlinu v Egyptě.“

23 Mojžíš napřáhl svou hůl k nebi, a vtom Hospodin spustil hromy a kroupy a k zemi začaly šlehat blesky. To Hospodin chrлил na egyptskou zem kroupy. Nastalo hrozné krupobití a uprostřed toho krupobití se klikatily blesky. Nic takového se v celém Eyp-

tě neudálo ode dne, kdy se stal národem. Po celé egyptské zemi 25
 utlouklo to krupobití vše, co bylo na poli – jak lidi, tak zvířata.
 Také všechny polní rostliny to krupobití potlouklo a polámalo
 všechny stromy na polích. Jen v gošenském kraji, kde bydleli 26
 synové Izraele, žádné krupobití nebylo.

Farao si tehdy nechal zavolat Mojžíše a Árona. „Tentokrát při- 27
 znávám svou vinu!“ vykřikl. „Hospodin je v právu a já se svým
 lidem v nepravu! Modlete se k Hospodinu. Božích hromů a kru- 28
 pobití už bylo dost! Propustím vás, už se tu nemusíte zdržovat.“

Mojžíš mu odpověděl: „Jakmile vyjdu z města a vzepnu ruce 29
 k Hospodinu, hromy přestanou a krupobití skončí. To abys po-
 znal, že země je Hospodinova. Víím ale, že ty ani tví dvořané 30
 dosud nemáte bázeň před Hospodinem, naším Bohem.“

(Len a ječmen byl potlučen, neboť ječmen už měl klasy a len pu- 31
 čel. Pšenice a špalda ale potlučeny nebyly, protože raší později.) 32

Mojžíš tedy odešel od faraona ven z města a vzepjal ruce 33
 k Hospodinu. Hromy i krupobití rázem skončily a na zem se pře-
 stal valit déšť.

A když farao uviděl, že déšť, krupobití i hromy přestaly, pokračoval 34
 zarytě ve svém hříchu, stejně jako jeho dvořané. Farao 35
 zůstal neoblomný. Jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl, Izraelity nepropustil.

10 Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jdi k faraonovi. Zatvrdil 1
 jsem ho i jeho dvořany proto, abych uprostřed nich konal 2
 tato znamení. Svým synům a vnukům budeš vyprávět o tom, co
 jsem Egypťanům provedl, a o znameních, která jsem mezi nimi
 činil, abyste věděli, že já jsem Hospodin.“

A tak šel Mojžíš s Áronem k faraonovi a řekli mu: „Takto praví 3
 Hospodin, Bůh Hebrejů: „Jak dlouho se budeš odmítat přede mnou
 pokořit? Propust' můj lid, aby mi sloužili. Pokud však můj lid 4
 odmítáš propustit, dávej pozor: Zítra přivedu na tvůj kraj kobyly.
 Pokryjí každý kousek země tak, že země ani nebude vidět! Seže- 5
 rou zbytek toho, co se zachránilo, vše, co vám zbylo po tom
 krupobití, ožerou i všechny stromy, které vám raší na poli. Naplní 6
 tvé paláce, domy všech tvých dvořanů i domy všech Egypťanů.“

Tví otcové ani otcové tvých otců neviděli nic takového ode dne, kdy se ocitli na zemi, až dodnes!“ Nato se Mojžíš odvrátil a odešel od faraona.

7 Dvořané tehdy na faraona naléhali: „Jak dlouho ještě budeme v této pasti? Propusť ty lidi, ať slouží Hospodinu, svému Bohu! Ještě pořád nechápeš, že s Egyptem je konec?“

8 A tak Mojžíše s Áronem přivedli zpět k faraonovi. Ten jim řekl: „Jděte, služte Hospodinu, svému Bohu. Kdo přesně má jít?“

9 Mojžíš řekl: „Půjdeme se svými mladíky i starci, půjdeme se svými syny i dcerami, se svým bravem i skotem, neboť máme Hospodinovu slavnost.“

10 Faraó jim odpověděl: „Hospodin by opravdu musel být s vámi, kdybych vás měl nechat odejít i s dětmi! Dejte si pozor, nebo špatně dopadnete! To tedy ne! Když po tom tak toužíte, jděte sloužit Hospodinu, ale jen muži!“ A vyhnali je od faraona.

12 Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Napřáhni ruku na egyptskou zem, ať na ni přijdou kobylky a sežerou všechny rostliny v zemi – vše, co zbylo po tom krupobití.“

13 Mojžíš tedy napřáhl svou hůl na egyptskou zem a Hospodin přihnal do země východní vítr, který vál celý ten den a celou noc. Ráno ten východní vítr přinesl kobylky.

14 Kobylky přeletěly nad celým Egyptem a snesly se na celý egyptský kraj. Byla jich taková spousta, že tolik kobylek ještě nikdy nebylo a také už nikdy nebude. Pokryly každý kousek země, až se jimi černala. Sežraly všechno, co zbylo po krupobití, byliny i ovoce na stromech. V celém Egyptě nezůstalo nic zeleného, stromy ani polní byliny.

16 Faraó si spěšně zavolal Mojžíše a Árona. „Provinil jsem se proti Hospodinu, vašemu Bohu, i proti vám,“ řekl. „Prosím, odpusť mi tentokrát můj hřích. Modlete se za mě k Hospodinu, vašemu Bohu, ať jen ode mě odvrátí tuto smrt!“

18 A tak Mojžíš od faraona odešel a modlil se k Hospodinu. Vtom Hospodin obrátil k Egyptu velmi silný západní vítr, který ty kobylky odnesl a vmetl je do Rudého moře. V celém egyptském kraji nezůstala ani kobylka! Hospodin ale posílil faraonovu hrdost, a tak syny Izraele nepropustil.

Tedy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Napřáhni ruku k nebi, ať na celý Egypt padne tma – taková tma, že se dá nahmatat.“ 21

Mojžíš tedy napřáhl ruku k nebi a na celou egyptskou zem padla děsivá tma. Po tři dny, co trvala, lidé neviděli jeden druhého. Po tři dny se nikdo neodvážil pohnout z místa. Synové Izraele, ať bydleli kdekoli, však měli světlo. 22 23

Faraο si tedy zavolał Mojžíše. „Jděte a služte Hospodinu!“ řekl. „Zůstane tu jen váš brav a skot. Smíte vzít s sebou i své děti.“ 24

Mojžíš odpověděl: „To nám chceš sám poskytnout zvířata k obětem a zápalům? Musíme mít co obětovat Hospodinu, našemu Bohu! Náš dobytek půjde s námi – nezůstane tu ani pazneht. Budeme z nich brát, co bude potřeba ke službě Hospodinu, našemu Bohu. Než tam ale dojdeme, nevíme, co bude ke službě Hospodinu potřeba.“ 25 26

Hospodin ale posílil faraonovu hrdost, a tak je nebyl ochoten propustit. Faraο mu řekl: „Odejdi ode mne a chraň se mi znovu chodit na oči. V den, kdy mi přijdeš na oči, zemřeš!“ 27 28

Mojžíš odpověděl: „Máš pravdu – už se nevidíme.“ 29

11 Potom Hospodin Mojžíšovi řekl: „Zasadím faraonovi a Egyptu ještě jednu ránu, a potom vás odsud propustí. Propustí vás nadobro, přímo vás odsud vyžene. Řekni lidu, ať každý muž požádá svého souseda a každá žena svou sousedku o stříbrné a zlaté šperky.“ 1 2

A Hospodin naklonil Egyptany přízní k jeho lidu. Samotný Mojžíš byl v egyptské zemi velmi vážený – v očích faraonových dvořanů i v očích lidu. 3

Mojžíš pak faraonovi řekl: „Takto praví Hospodin: ‚O půlnoci projdu Egyptem. Všichni prvorození v egyptské zemi zemřou, od prvorozeného syna faraonova, jenž měl sedět na jeho trůnu, až po prvorozeného syna otrokyně, jež mele na mlýnských kamelech. I všechna prvorozená zvířata zemřou. Po celém Egyptě propukne hrozný nářek, nesrovnatelný s ničím, co kdy bylo nebo bude. Na žádného z Izraelitů – na člověka ani na zvíře – však ani pes nezavrčí. Tak poznáte, že Hospodin odlišuje Izrael od Egypta.‘“ 4 5 6 7

8 Tehdy přijdou všichni tví dvořané za mnou a budou se mi klanět a prosit: ‚Odejdi ty i všechen lid, který tě následuje!‘ Teprve potom odejdu.“ A tak odešel od faraona rozpálen hněvem.

9 Hospodin Mojžíšovi řekl: „Faraó vás neposlechne. Proto mých divů v egyptské zemi ještě přibude.“

10 Mojžíš a Áron před faraonem vykonali všechny tyto divy. Hospodin ale posílil faraonovu hrdost, a tak Izraelity ze své země nepropustil.

Veliká noc

1,2 **12** Hospodin Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi řekl: „Tento měsíc pro vás bude počátkem měsíců, bude pro vás první mezi měsíci roku. Mluvte k celé izraelské obci:

3 ‚Desátého dne tohoto měsíce ať každý otec vezme beránka
4 pro svou rodinu. Každá rodina ať má beránka. Kdyby byla rodina na beránka moc malá, přibere k sobě nejbližšího souseda. Počítejte s beránkem podle počtu osob a podle toho, kolik kdo sní.

5 Budete mít beránka bez vady, ročního samce; vezmete jej z ovcí
6 nebo koz. Budete ho mít u sebe až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, kdy ho za soumraku celé shromáždění izraelské obce zabije.
7 Pak vezmou trochu krve a potřou jí obě veřeje i nadpraží domů, v nichž ho budou jíst.

8 Tu noc budou jíst maso pečené na ohni a nekvašené chleby;
9 budou je jíst s trpkými bylinami. Nejezte z něj nic syrového nebo vařeného ve vodě – jen pečené na ohni, s hlavou, nohama i vnitřnostmi. Nic z něho nenecháte do rána. Pokud z něj do rána něco zbyde, spálíte to v ohni.

11 A takto ho budete jíst: budete mít přepásaná bedra, na nohou obuv a v ruce hůl. Jezte ho chvatně, je totiž *Pesach* – Minutí Hospodinovo. V tuto noc projdu egyptskou zemí a všechny prvozené v Egyptě pobiji – jak lidi, tak zvířata. Tehdy vykonám soud nad všemi egyptskými bohy: Já jsem Hospodin. Tu krev budete mít na svých domech jako znamení. Až udeřím na egyptskou zem, spatřím tu krev a minu vás. Tak se vám ta zhoubná rána vyhne.

Tento den pro vás bude památný. Budete jej slavit jako Hospodinu slavnost, budete jej slavit ve všech svých pokoleních – to je věčné ustanovení. 14

Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby; hned první den odstraníte ze svých domů kvas. Kdokoli by mezi prvním a sedmým dnem jedl něco kvašeného, bude vyobcován z Izraele. Prvního a stejně tak sedmého dne budete mít svaté shromáždění. V těch dnech se nesmí dělat žádná práce; smíte pouze připravit, co každý potřebuje k jídlu. Budete zachovávat svátek nekvašených chlebů, neboť právě toho dne jsem vyvedl vaše zástupy z egyptské země. Tento den budete zachovávat ve všech svých pokoleních – to je věčné ustanovení. 15
16
17

Od večera čtrnáctého dne prvního měsíce až do večera jedenadvacátého dne téhož měsíce budete jíst nekvašené chleby. Po sedm dní se ve vašich domech nenajde kvas. Kdokoli by jedl něco kvašeného, bude vyloučen z izraelské obce, ať to bude cizinec nebo domácí. Nebudete jíst nic kvašeného; ve všech svých příbytcích budete jíst nekvašené chleby.“ 18
19
20

Mojžíš tedy svolal všechny starší Izraele a řekl jim: „Jděte, vezměte si ze stáda kus pro své rodiny a zabijte jej pro Hod beránka. Pak vezměte svazek yzopu, namočte jej do misky s krví a tou krví potřete nadpraží i obě veřeje. Nikdo z vás nesmí až do rána vyjít ze dveří svého domu, neboť Hospodin půjde bít Egypt. Když spatří nade dveřmi a na obou veřejích krev, mine Hospodin ty dveře a nedovolí zhoubci vejít do vašich domů a ranit vás. 21
22
23

Toto slovo dodržujte, neboť je to věčné ustanovení pro tebe i pro tvé syny. Až přijdete do země, kterou vám Hospodin dá, jak zaslíbil, zachovávejte tento obřad. Až se vás vaši synové zeptají: ‚Co pro vás tento obřad znamená?‘ odpovíte: ‚*Pesach* je oběť beránka Hospodinu, který v Egyptě minul domy Izraelitů. Udeřil na Egypt, ale naše rodiny zachránil.“ 24
25
26
27

Tehdy lid padl na kolena a klaněl se. Synové Izraele šli a zachovali se přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi. 28

O půlnoci pak Hospodin v egyptské zemi pobil všechny prvorozené – od prvorozeného syna faraonova, jenž měl sedět na jeho 29

trůnu, až po prvorozeného syna vězně v žaláři, dokonce i všechno
 30 prvorozené z dobytka. Té noci byl faraó vzhůru, tak jako všichni
 jeho dvořané a všichni Egypťané. V Egyptě propukl hrozný nářek,
 neboť nebylo domu, kde by nebyl mrtvý.

31 Té noci si dal zavolat Mojžíše a Árona. „Seberte se a jděte pryč
 od mého lidu – vy i ti vaši Izraelité!“ řekl jim. „Jděte a služte Hos-
 32 podinu, jak jste žádali! Vezměte si svůj brav i skot, jak jste žádali,
 jen už jděte! A požehnejte i mně.“

33 Egypťané pak lid pobízeli, aby urychlili jeho odchod ze země,
 34 neboť si říkali: „Všichni pomřeme!“ Lid tedy vzal těsto, ještě než
 35 vykynulo, díže zabalil do šatů a nesl je na ramenou. Synové Izra-
 ele se zachovali podle Mojžíšova slova a požádali Egypťany
 36 o stříbrné a zlaté šperky i o šaty. Hospodin naklonil Egypťany
 k lidu tak příznivě, že jim vyhověli. Dočista Egypt obrali!

37 Synové Izraele pak vytáhli z Ramesesu do Sukotu – jen pě-
 38 ších mužů bylo okolo šesti set tisíc, kromě žen a dětí. Vyšlo
 s nimi také množství přimíšeného lidu a obrovské stádo bravu
 39 i skotu. Z těsta, které vynesli z Egypta, pak napekli nekvašené pod-
 popelné chleby, protože ještě nevykynulo. Byli totiž z Egypta
 vyhnáni a nemohli se zdržovat, takže si ani nepřipravili jídlo na
 cestu.

40,41 Pobyť synů Izraele v Egyptě trval 430 let. Právě toho dne, kdy
 uplynulo 430 let, vyšly všechny Hospodinovy zástupy z egyptské
 země.

42 To byla noc, kdy Hospodin držel stráž, aby je vyvedl z egyptské
 země. To je ta noc, jež patří Hospodinu, noc, kdy všichni synové
 Izraele ve svých pokoleních budou držet stráž.

43 Hospodin Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Toto je ustanovení o Hodu
 44 beránka: Nesmí ho jíst žádný cizinec. Každý otrok koupený za
 45 peníze ho smí jíst, bude-li obřezán. Nesmí ho jíst přistěhovalec
 46 ani nádeník. Musí být sněden v jednom domě – nic z jeho masa
 47 nevynesíš z domu ven. Nezlámete v něm jedinou kost. Tak to
 bude činit celá izraelská obec.

48 Kdyby u tebe pobýval cizinec a chtěl by Hospodinu slavit Hod
 beránka, ať je u něj obřezán každý mužského pohlaví. Potom

může přistoupit, aby jej slavil, a bude brán jako domácí. Žádný 49
neobřezanec ho však jíst nesmí. Pro domácího i cizince, který
u vás pobývá, bude platit stejný zákon.“

A všichni synové Izraele se zachovali přesně tak, jak Hospodin 50
přikázal Mojžíšovi a Áronovi. Právě toho dne vyvedl Hospodin 51
syny Izraele z egyptské země houf za houfem.

13 Hospodin k Mojžíšovi znovu promluvil: „Zasvět mi všechny 1,2
prvorozené. Všechno, co mezi Izraelci otvírá lůno, jak z lidí,
tak ze zvířat, je mé.“

Mojžíš tedy lidu řekl: „Pamatuj na tento den, v němž jsi vyšel 3
z Egypta, z domu otroctví, neboť Hospodin vás odtud vyvedl si- 4
lou své ruky. Proto ať se nejí nic kvašeného. Dnes vycházíte, 4
v měsíci abíb. Až tě Hospodin přivede do země Kananejců, Che- 5
titů, Emorejců, Hevejců a Jebusejců, o níž přísahal tvým otcům,
že ti ji dá, do země oplývající mlékem a medem, budete v tento 6
měsíc konat tento obřad: Po sedm dní budeš jíst nekvašené chleby 6
a sedmého dne bude Hospodinova slavnost. Po sedm dní se bu- 7
dou jíst nekvašené chleby. Nevyskytne se u tebe nic kvašeného,
na celém tvém území se nevyskytne kvas.

V ten den svému synu řekneš: ‚To pro to, co pro mě Hospodin 8
udělal, když jsem vycházel z Egypta.‘ A budeš to mít jako znamení 9
na své ruce a jako připomínku mezi svýma očima, aby Hospodi-
nův zákon zůstával ve tvých ústech, neboť Hospodin tě vyvedl
z Egypta mocnou rukou. Proto zachovávej toto ustanovení v pa- 10
třičný čas rok co rok.

Až tě Hospodin přivede do země Kananejců, kterou s přísahou 11
zaslíbil tobě a tvým otcům, a až ti ji dá, tehdy oddělíš vše, co 12
otvírá lůno, pro Hospodina. Samci z každého prvního vrhu tvého
dobytky patří Hospodinu. Každého osla otvírajícího lůno však vy- 13
platíš jehnětem; kdybys ho nemohl vyplatit, zlomíš mu vaz. Rov-
něž každého prvorozeného ze svých synů vyplatíš. A až se tě 14
v budoucnu tvůj syn zeptá: ‚Co to znamená?‘ odpovíš mu: ‚Hos-
podin nás vyvedl z Egypta, z domu otroctví, silou své ruky. Když 15
nás farao neústupně odmítal propustit, pobil Hospodin v egyptské
zemi všechno prvorozené – od prvorozeného člověka až po

prvorozené dobytče. Proto obětují Hospodinu všechny samce otvírající lůno a každého prvorozeného ze svých synů vyplácím.⁴
 16 Bude to jako znamení na tvé ruce a jako pásek na tvém čele, že nás Hospodin vyvedl z Egypta silou své ruky.“

Odchod z Egypta

17 Když farao konečně lid propustil, Bůh je nevedl cestou přes filistínskou zem, ačkoli byla kratší. Bůh si totiž řekl: „Kdyby lid viděl, že hrozí válka, mohl by litovat a vrátit se do Egypta.“ Bůh je tedy vedl oklikou, cestou přes poušť k Rudému moři.

19 Synové Izraele vyšli z egyptské země v bojovém šiku. Mojžíš vzal s sebou Josefovy kosti, neboť ten zavázal syny Izraele přísahou: „Až k vám Bůh obrátí zřetel, vynesete odsud mé kosti s sebou!“

20 A tak vytáhli ze Sukotu a utábořili se v Etamu na kraji pouště.
 21 Hospodin je ve dne předcházel v oblakovém sloupu, aby je vedl na cestě, a v noci v ohnivém sloupu, aby jim svítil. Tak mohli jít ve dne i v noci. Oblakový sloup ve dne ani ohnivý sloup v noci se od lidu nikdy nevzdálil.

1,2 **14** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Mluv k synům Izraele, ať se obrátí a utáboří před Pi-chirotem, mezi Migdolem a mořem. Utábořte se u moře naproti Baal-cefonu.

3 Farao si o synech Izraele pomyslí: „Zabloudili v zemi, sevřela je poušť!“ Tehdy posílím faraonovo odhodlání, takže je bude pronásledovat. Tehdy se na faraonovi a celém jeho vojsku oslavím a Egyptané poznají, že já jsem Hospodin.“

5 A tak se stalo. Když bylo egyptskému králi oznámeno, že lid uprchl, srdce faraona i jeho dvořanů se obrátilo proti lidu. „Co jsme to udělali? Proč jsme Izrael propustili z otroctví?“ zvolali.
 6,7 Farao dal zapřáhnout do svého vozu a vzal s sebou svůj lid: vzal šest set vybraných vozů a všechny ostatní vozy Egypta a na každém tři jezdce.

8 Hospodin posílil odhodlání egyptského krále faraona, aby pronásledoval Izraelity, kteří se opovážili odejít. Egyptané je pronásledovali – všechny faraonovy vozy, jeho jezdci i celé jeho vojsko – a dostihli je, když tábořili u moře u Pi-chirotu před Baal-cefonem.

Když se farao přiblížil, synové Izraele pozvedli oči, a hle, táhli na ně Egyptané! Izraelité samým strachem úpěli k Hospodinu. Tehdy začali Mojžíšovi vyčítat: „Nebylo snad v Egyptě dost hrobu? Proč jsi nás odtud vyvedl? Abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal? Proč jsi nás vyváděl z Egypta? Neříkali jsme ti to už v Egyptě? Říkali jsme: Nech nás být, ať otročíme Egyptu! Otročit Egyptu bylo určitě lepší než zemřít na poušti!“

Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se! Zůstaňte stát a dívejte se, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak dnes vidíte Egyptany, tak je už nikdy nevidíte. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčet.“

Hospodin tehdy Mojžíšovi řekl: „Proč ke mně úpíš? Řekni synům Izraele, ať jdou dál. Zvedni svou hůl, napřáhni ruku k moři a rozděl je! Synové Izraele projdou skrz moře suchou nohou. Já sám zatím posílím odhodlání Egyptanů, takže vejdou do moře za vámi. Tehdy se oslavím na faraonovi a celém jeho vojsku, na jeho vozech i jeho jezdcích. Tehdy Egyptané poznají, že já jsem Hospodin – až se oslavím na faraonovi, na jeho vozech i jeho jezdcích.“

Vtom se Boží anděl, který kráčel před izraelským táborem, pohnul a šel teď za nimi. Oblakový sloup, který byl před nimi, se totiž pohnul, postavil se za ně a vstoupil mezi egyptský a izraelský tábor. Jedněm byl oblakem a tmou, ale druhým osvěcoval noc, a tak se jedni k druhým po celou noc nepřiblížili.

Mojžíš pak napřáhl ruku nad moře a Hospodin se do moře opřel silným východním větrem. Ten vanul celou noc, až se z moře stala souš. Vody se rozestoupily a synové Izraele prošli skrz moře suchou nohou. Vody jim byly stěnou po pravici i levici!

Egyptané je pronásledovali – všichni faraonovi koně, jeho vozy i jezdci – a tak za nimi vešli doprostřed moře. K ránu pak Hospodin shlédl z ohnivého a oblakového sloupu na tábor Egyptanů a uvrhl egyptský tábor do zmatku. Vyvrátil jejich vozům kola, aby je museli těžce táhnout. Tehdy Egyptané vykřikli: „Utečme před Izraelem! Hospodin za ně bojuje proti Egyptu!“

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Napřáhni ruku nad moře, ať se vody vrátí zpět – na Egyptany, na jejich vozy i jejich jezdce.“

27 Mojžíš tedy napřáhl ruku nad moře. Když nastalo ráno, moře se vrátilo na původní místo a Egypťané utíkali proti němu. Tak
28 Hospodin vmetl Egypťany doprostřed moře. Jak se vody vracely, pohřbily vozy i jezdce, celé faraonovo vojsko, jež vešlo za Izraelity do moře. Nezůstal z nich ani jeden.

29 Synové Izraele však prošli skrz moře suchou nohou a vody jim
30 byly stěnou po pravici i levici. Toho dne Hospodin zachránil Izrael z ruky Egypťanů; Izrael pak viděl egyptské mrtvé na břehu moře.
31 Izrael viděl velikou moc, kterou Hospodin prokázal na Egypťanech, a tak se lid bál Hospodina a uvěřil Hospodinu i jeho služebníku Mojžíšovi.

1 **15** Tehdy zpíval Mojžíš se syny Izraele tuto píseň Hospodinu:

„Zaspívám Hospodinu –
slavně se vyvýšil,
koně i s jezdcem vrhl do moře!
2 Má síla, má píseň je Hospodin,
to on se stal mým spasením.
Toto je můj Bůh a já ho chci chválit,
Bůh mého otce, chci ho velebit.
3 Hospodin je udatný bojovník,
jeho jméno zní: Hospodin.

4 Faraonovy vozy i s jeho vojskem
do moře svrhl,
nejlepší z jeho jezdců
v Rudém moři ztonuli.
5 Propast je pohřbila,
jako kámen klesli do hlubin.
6 Tvá pravice, Hospodine,
je velkolepá v moci,
tvá pravice, Hospodine,
nepřítele drtí!
7 Svou mohutnou vznešeností
své protivníky ničíš.

Když vypouštíš svůj hněv, jak strniště je sežehne! Dechem tvého chřípí vody se nakupily, jak hromady stály proudy vod, propasti v nitru moře ztuhly.	8
Nepřítel řekl: „Stíhat je budu, doženu je, kořist uchvátím, svou chtivost jimi nasytím, vytasím meč, má ruka si je podrobí!“ Svým dechem zavál jsi, moře je přikrylo, jak olovo klesli do mohutných vod. Kdo je jako ty mezi bohy, Hospodine? Kdo je jako ty – mohutný ve svatosti, úžasný ve chvalách, konající divy?	9 10 11
Napřáhl pravici, země je pohltila. Lid, jež jsi vykoupil, však milosrdenstvím provázíš, svou silou zvolna vedeš jej až k příbytku své svatosti. Národy to uslyší a roztřesou se, filistínský lid úzkost zachvátí. Tehdy se zhrozí edomské kmeny, moábských siláků zmocní se děs, všichni obyvatelé Kanaánu už se potácí! Hrůza a strach je přepadne, pro velikost tvé paže zmlknou jako kámen, dokud nepřejde tvůj lid, Hospodine, dokud nepřejde lid, jež sis vytvořil.	12 13 14 15 16
Přivedeš je a zasadíš na hoře, jež je tvým dědictvím, na místě, jež svým sídlem,	17

18   ó Hospodine, učiníš,
               ve svatyni, již tvé ruce,
               ó Pane, upevní!
               Hospodin bude kralovat
               na věky věků.“

19   Vskutku, faraonovi koně i s vozy a jezdci vešli do moře a Hospodin je zavalil spoustou vod. Synové Izraele však prošli prostředkem moře suchou nohou.

20   Áronova sestra, prorokyně Miriam, tehdy vzala do ruky bubínek a všechny ženy šly s bubínky za ní a tančily. A Miriam jim předzpěvovala:

              „Zpívejte Hospodinu –
               slavně se vyvýšil,
               koně i s jezdcem vrhl do mořel!“

NA POUŠTI

Hořkost

22   Když Mojžíš odvedl Izrael od Rudého moře, vydali se k poušti
 23   Šur. Tři dny šli pouští, aniž našli vodu. Když potom přišli do
       Mary, nemohli místní vodu pít, neboť byla hořká. (A proto se
 24   jmenuje Mara, *Hořkost*.) Tehdy lid reptal proti Mojžíšovi. „Co
       máme pít?“ říkali.

25   Mojžíš tedy volal k Hospodinu a Hospodin mu ukázal kus dřeva. Když jej hodil do vody, voda zesládla.

26   Tam dal Hospodin lidu ustanovení a řád a tam jej vyzkoušel. Řekl:
       „Budeš-li opravdu poslouchat Hospodina, svého Boha, činit, co on
       považuje za správné, řídit se jeho příkázáními a zachovávat všechna
       jeho ustanovení, pak na tebe nedopustím žádnou nemoc, kterou
       jsem dopustil na Egypt – neboť já jsem Hospodin, tvůj lékař.“

27   A tak přišli do Elimu, kde bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem; tam se utábořili u vody.

Chléb z nebe

16 Potom vytáhli z Elimu. V patnáctý den druhého měsíce po jejich odchodu z Egypta přišla celá izraelská obec na poušť Sin ležící mezi Elimem a Sinajem. Na poušti pak celá izraelská obec reptala proti Mojžíšovi a Áronovi. Synové Izraele před nimi naříkali: „Proč jsme jen nezemřeli Hospodinovou rukou v Egyptě? Tam jsme sedávali nad hrnci masa a jídali chléb do sytosti! Vy jste nás ale odvedli sem na poušť, jen abyste celé toto shromáždění umožili hladem!“

Tedy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Hle, nechám na vás pršet chléb z nebe! Lid bude každý den vycházet a sbírat, kolik potřebují na ten den. Vyzkouším, zda budou žít podle mého zákona, či nikoli. Až budou šestého dne připravovat, co přinesli, ukáže se, že je toho dvakrát více, než kolik nasbírají každý den.“

Mojžíš a Áron tedy mluvili ke všem synům Izraele: „Večer poznáte, že vás z egyptské země vyvedl Hospodin, a ráno spatříte Hospodinovu slávu, neboť slyšel vaše reptání proti Hospodinu. Vždyť kdo jsme my, že reptáte proti nám?“

Mojžíš pokračoval: „Až vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno chléb do sytosti, poznáte, že Hospodin slyšel vaše reptání proti němu. Kdo jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu!“

Potom Mojžíš řekl Áronovi: „Řekni celé izraelské obci: ‚Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání.‘“ A tak Áron mluvil k izraelské obci, a když se obrátili k poušti, hle, v oblaku se tam ukázala Hospodinova sláva.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Slyšel jsem reptání synů Izraele. Řekni jim: ‚Za soumraku budete jíst maso a ráno se nasytíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.‘“

Když nastal večer, přiletěly křepelky a zasypaly tábor. Ráno pak okolo tábora padala rosa. A když rosa přestala padat, hle, na poušti leželo cosi jako drobné lupínky, cosi jako drobné jíní na zemi. Když to synové Izraele spatřili, říkali jeden druhému: *Man-bu* („Co je to?“). Opravdu nevěděli, co to je.

Mojžíš jim řekl: „To je ten chléb, který vám Hospodin dal za pokrm. Hospodin přikázal toto: ‚Nasbírejte si, kolik kdo potřebuje‘“

buje k jídlu, omer na osobu. Vezměte pro každého, koho máte ve stanu.“

17 Synové Izraele tak tedy učinili a nasbírali někdo více, někdo
18 méně. Potom to měřili po omeru. Kdo nasbíral hodně, tomu nepřebylo, a kdo málo, neměl nedostatek. Každý nasbíral, kolik potřeboval k jídlu.

19,20 Mojžíš jim řekl: „Ať si z toho nikdo nenechává na zítřek!“ ale oni Mojžíše neposlechli. Někteří si něco nechali na zítřek, a to jim zčervivělo a zasmrádlo. Mojžíš se proto na ně hněval.

21 A tak to sbírali každé ráno, kolik kdo potřeboval k jídlu. Ve
22 slunečním žáru se to ale rozpouštělo. Šestého dne se pak stalo, že toho chleba nasbírali dvakrát více – dva omery na osobu.
23 Všichni vůdcové obce tedy přišli a oznámili to Mojžíšovi. Ten jim řekl: „O tom Hospodin mluvil. Zítřa bude den odpočinku, svatá sobota pro Hospodina. Napečte, co se má péci, a uvařte, co se má vařit. Všechno, co zbyde, si nechte do zásoby na zítřek.“

24 A tak si to nechali na zítřek, jak Mojžíš přikázal, a nezasmrádlo
25 to ani v tom nebyli červi. Tehdy Mojžíš řekl: „Sněžte to dnes, neboť dnes je Hospodinova sobota; dnes na poli nic nenajdete.
26 Šest dní budete sbírat, ale sedmého dne, v sobotu, nic nebude.“

27 Sedmého dne pak někteří z lidu vyšli sbírat, ale nic nenašli.
28 Tehdy Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jak dlouho budete odmítat zachovávat má přikázání a ponaučení? Nechápete, že vám sobotu dal Hospodin? Proto vám on sám dává šestého dne chléb na dva dny. Každý zůstaňte, kde jste. V sedmý den ať nikdo nevychází.“

30 A tak lid sedmého dne odpočíval.

31 Dům Izraelův pak ten pokrm nazval *mana*. Byl jako semeno koriandru, bílý, a chutnal jako medový koláč.

32 Mojžíš řekl: „Hospodin přikázal toto: Naber toho jeden omer, ať je to uchováno pro všechna vaše pokolení. Ať vidí pokrm, jímž jsem vás krmil na poušti, když jsem vás vyvedl z egyptské země.“

33 Áronovi pak Mojžíš řekl: „Vezmi džbán, naplň jej omerem many a postav jej před Hospodina, ať je to uchováno pro všechna vaše pokolení.“ A tak jej Áron postavil před Truhlou svědectví, aby to bylo uchováno, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Synové Izraele jedli manu čtyřicet let, dokud nevešli do země, 35
v níž měli bydlet; tu manu jedli, dokud nepřišli k hranicím ka-
nanejské země.

(A omer je desetina efy.) 36

Voda ze skály

17 Celá izraelská obec potom podle Hospodinova rozkazu 1
vytáhla z pouště Sin na další cestu. Když se však utábořili 2
v Refidimu, nebyla tam voda, aby lid mohl pít. Začali tedy
na Mojžíše dotírat: „Dejte nám vodu, ať máme co pít!“

Mojžíš jim řekl: „Proč na mě dotíráte? Proč pokoušíte Hospo-
dina?“

A tak tam lid žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. „Proč jsi 3
nás vyvedl z Egypta?“ vyčítali mu. „Abys nás i s našimi syny a do-
bytkem umořil žízni?!“

Mojžíš tedy volal k Hospodinu: „Co mám s tímto lidem dělat? 4
Za chvíli mě ukamenují!“

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vyjdi před lid a vezmi s sebou některé 5
z izraelských starších. Vezmi s sebou i svou hůl, kterou jsi udeřil
do Nilu, a jdi. Pohled, já budu stát před tebou tam na té skále, na 6
Chorébu. Udeř do té skály a vyjde z ní voda, aby lid měl co pít.“

A Mojžíš to před očima izraelských starších učinil. To místo 7
pak pojmenoval Massa a Meriba, *Pokoušení a Spor*, kvůli dotírání
synů Izraele a proto, že pokoušeli Hospodina slovy: „Je mezi
námi Hospodin, nebo ne?“

Boj s Amalekem

Potom přitáhl Amalek a bojoval v Refidimu s Izraelem. 8

Mojžíš tenkrát řekl Jozuovi: „Vyber si muže a vytáhni s nimi 9
do boje proti Amalekovi. Já se zítra postavím na vrchol pahorku
a budu mít v ruce Boží hůl.“

Jozue udělal, jak mu Mojžíš řekl, a bojoval s Amalekem. 10

Mojžíš, Áron a Hur zatím vystoupili na vrchol pahorku. A dokud 11
Mojžíš držel ruku zvednutou, vítězil Izrael, jakmile však ruku
nechával klesnout, vítězil Amalek. Když tedy již Mojžíšovi ztěž- 12
kly ruce, vzali kámen, přistrčili ho pod něj a on si na něj sedl.

Áron a Hur mu pak podpírali ruce každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly na místě až do západu slunce.

13 Tak Jozue porazil Amaleka i jeho lid mečem.

14 Hospodin potom Mojžíšovi řekl: „Zapiš to na památku do knihy a vštěpuj Jozuovi, že Amalekovu památku naprosto vyhladím zpod nebe.“

15 Tehdy Mojžíš postavil oltář a nazval jej „Hospodin je má korouhev.“ Řekl totiž: „Ruka nad Hospodinovým trůnem dosvědčuje Hospodinův boj proti Amalekovi až do posledního pokolení.“

Jetrova rada

1 **18** Mojžíšův tchán, midiánský kněz Jetro, se doslechl o všem, co Bůh učinil pro Mojžíše a pro svůj lid Izrael, totiž že
2 Hospodin vyvedl Izrael z Egypta. (Poté, co Mojžíš odeslal svou
3 ženu Siporu, vzal ji jeho tchán Jetro k sobě spolu s jejími dvěma
4 syny. První se jmenoval Geršom, *Cizinec*, neboť Mojžíš řekl: „Byl jsem v cizí zemi cizincem.“ Druhý se jmenoval Eliezer, *Boží pomoc*,
neboť řekl: „Bůh mého otce mi přispěl na pomoc; zachránil mě před faraonovým mečem.“)

5 Mojžíšův tchán Jetro tedy přišel s jeho syny a manželkou na poušť, kde Mojžíš tábořil u Boží hory. Vzkázal Mojžíšovi: „Já, tvůj tchán Jetro, jdu k tobě s tvojí manželkou a oběma jejími syny.“

7 Mojžíš vyšel svému tchánovi vstříc, poklonil se a políbil ho. Když se jeden druhého vyptali, jak se jim daří, vešli do stanu.
8 Tam Mojžíš vyprávěl svému tchánovi o všem, co Hospodin kvůli Izraeli učinil faraonovi a Egypťanům, i o všech útrapách, které je potkaly na cestě, a jak je Hospodin pokaždé vysvobodil.

9 Jetro se radoval ze všeho dobrodiní, jež Hospodin Izraeli prokázal, když je vysvobodil z ruky Egypťanů. Jetro tenkrát řekl:
10 „Požehnaný buď Hospodin, jenž vás vysvobodil z ruky Egypťanů a z ruky faraona! Nyní jsem poznal, že Hospodin je větší než všichni bohové – vždyť vysvobodil svůj lid z moci Egypťanů, kteří je krutě trápili.“

12 Tehdy Mojžíšův tchán Jetro obětoval zápal a oběti, jež přinesl Bohu. Přišel také Áron a všichni izraelští starší a hodovali s Mojžíšovým tcháňem před Bohem.

Nazítří se pak Mojžíš posadil, aby soudil lid, a lid stál před ním od rána až do večera. Když Mojžíšův tchán viděl, co všechno Mojžíš dělá pro lid, řekl: „Co to s lidem děláš? Proč ty sám sedíš a všechen lid stojí od rána do večera před tebou?“ 13 14

Mojžíš mu odpověděl: „Lid se ke mně přichází ptát Boha. Když mají nějakou věc, přijdou ke mně a já soudím mezi stranami a oznamuji Boží ustanovení a jeho pokyny.“ 15,16

Mojžíšův tchán mu řekl: „To, co děláš, není dobré. Úplně se vyčerpáš – ty i tento lid, který je s tebou. Ten úkol je nad tvé síly, sám jej nezvládneš. Proto mě teď poslechni, poradím ti a Bůh bude s tebou: Ty zastupuj lid před Bohem a přinášej k němu nesnadné věci. Vysvětluj lidu ustanovení a pokyny a oznamuj jim, kudy mají jít, a co mají dělat. Vyhlédni si také ze všeho lidu schopné a bohabojné muže, věrné muže, kteří nenávidí úplatky. Ty nad nimi ustanov jako správce nad tisíci, nad sty, nad padesáti a deseti. Oni ať běžně soudí lid. Každou větší věc ať přednesou tobě, ale každou menší věc ať soudí sami. Ulehči si, oni ponесou břemeno s tebou! Uděláš-li to, budeš moci obstát, až ti Bůh dá další příkazy. Také všechen tento lid dojde na své místo v pokoji.“ 17,18 19 20 21 22

Mojžíš tedy svého tchána poslechl a udělal všechno, co mu řekl. Mojžíš vybral schopné muže z celého Izraele a ustanovil je za vůdce lidu, za správce nad tisíci, nad sty, nad padesáti a deseti. Ti běžně soudili Izrael; těžší věci přednášeli Mojžíšovi, ale každou menší věc soudili sami. 23 24 25 26

Potom Mojžíš svého tchána propustil a ten odešel do své země. 27

ZJEVENÍ NA SINAJI

Setkání na Sinaji

19 Přesně tři měsíce po vyjití z Egypta přišli synové Izraele na poušť Sinaj. Když totiž vytáhli z Refidimu, přišli na poušť Sinaj a tam postavili tábor. Izrael se utábořil naproti hoře. 1 2

Mojžíš pak vystoupil k Bohu a Hospodin na něj z té hory zavolal: „Toto promluvíš k domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: 3

- 4 „Sami jste viděli, co jsem učinil Egyptanům a jak jsem vás nesl na orlích křídlech, abych vás přivedl k sobě.
- 5 Nyní tedy, budete-li opravdu poslouchat můj hlas a zachovávat mou smlouvu, budete mi zvláštním pokladem jako žádný jiný lid.
- 6 Ano, celý svět patří mně, ale vy mi budete královstvím kněží a svatým národem.“ Toto jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“
- 7 Mojžíš se vrátil, svolal starší lidu a předložil jim všechna tato slova, jež mu Hospodin přikázal. Všechnen lid mu společně odpověděl: „Budeme dělat vše, co Hospodin řekl!“ a Mojžíš vyřídil slova lidu Hospodinovi.
- 9 Hospodin Mojžíšovi řekl: „Hle, já k tobě přijdu v hustém oblaku, aby lid slyšel, jak s tebou mluvím, a aby i tobě věřil navěky.“ Mojžíš pak Hospodinovi opět vyřídil slova lidu.
- 10 Hospodin Mojžíšovi řekl: „Jdi k lidu a dnes i zítra je posvěcuj.
- 11 Ať si vyperou šaty a připraví se na třetí den, neboť třetího dne Hospodin sestoupí před očima všeho lidu na horu Sinaj.
- 12 Vymeziš lidu hranice ze všech stran a řekneš: „Neopovazujte se vystoupit na horu nebo se jen dotknout jejího okraje. Každý, kdo se dotkne hory, musí zemřít, ovšem bez doteku lidské ruky. Bude ukamenován nebo zastřelen šípem. Ať už to bude zvíře nebo člověk, nesmí zůstat naživu.“ Na horu budou smět vystoupit, teprve až zazní dlouhé troubení rohu.“
- 14 Mojžíš tedy sestoupil z hory k lidu, posvětil je a oni si vyprali šaty. Řekl lidu: „Připravte se na třetí den; vyvarujte se manželského styku.“
- 16 Ráno třetího dne pak nastalo hřmění a blýskání. Nad horou se objevil těžký oblak a zazněl ohlušující zvuk polnice. Všechnen lid v táboře se třásl.
- 17 Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a lid se postavil při úpatí hory. Hora Sinaj byla celá zahalena kouřem, neboť na ni Hospodin sestoupil v ohni. Stoupal z ní dým jako z pece a celá hora se mohutně otřásala. Zvuk polnice sílil stále více, Mojžíš mluvil a Bůh mu odpovídal hromovým hlasem. Hospodin sestoupil na vrchol hory Sinaj. Hospodin zavolal Mojžíše na vrchol hory a ten tam vystoupil.

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Sestup a varuj lid, ať se nepokoušejí 21
proniknout k Hospodinu, aby ho spatřili. Mnoho by jich padlo.
Také kněží, kteří přistupují k Hospodinu, ať se posvětí, aby se na 22
ně Hospodin neobořil.“

Mojžíš Hospodinu odpověděl: „Lid nebude moci vystoupit na horu 23
Sinaj. Sám jsi nás přece varoval slovy: ‚Ohranič horu a posvěť ji.‘“

Hospodin mu však řekl: „Jdi dolů! Potom se vrátíš nahoru 24
spolu s Áronem. Kněží ani lid ať se však nepokoušejí proniknout
vzhůru k Hospodinu, aby se na ně neobořil.“

Mojžíš tedy sestoupil k lidu a řekl jim to. 25

Desatero

20 Bůh promluvil všechna tato slova: 1
„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, jenž tě vyvedl z egyptské země, 2
z domu otroctví.

Neměj žádné bohy kromě mne. 3

Nevytvářej si modly v podobě čehokoli nahoře na 4
nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. Ne- 5
klaň se jim a nesluž jim, neboť já Hospodin, tvůj
Bůh, jsem Bůh žárlivě milující. Trestám nepravost
otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, 6
kdo mě nenávidí, a prokazují milosrdenství tisícům
pokolení těch, kdo mě milují a zachovávají má
příkázání.

Neužívej jméno Hospodina, svého Boha, nadar- 7
mo, neboť toho, kdo by užil jeho jména nadarmo,
Hospodin neponechá bez trestu.

Pamatuj na sobotní den, aby ti byl svatý. Šest 8,9
dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci, ale 10
sedmý den je dnem odpočinku, zasvěceným Hos-
podinu, tvému Bohu. Nebudeš dělat žádnou práci
– ty, tvůj syn ani tvá dcera, tvůj otrok ani tvá
děvečka, tvé dobytče ani cizinec ve tvých branách.
V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, 11
moře a všechno, co je v nich, ale sedmého dne

odpočinul. Proto Hospodin požehnal sobotní den a posvětil jej.

12 Cti svého otce i matku, ať jsi dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.

13 Nezapíjej.

14 Necizolož.

15 Nekrad'.

16 Nelži o svém bližním.

17 Nezávid' svému bližnímu jeho dům. Nezávid' svému bližnímu jeho manželku, jeho otroka, děvčku, býka ani osla – nezávid' svému bližnímu vůbec nic.“

18 Když všechen lid viděl to hřmění a blýskání, zvuk polnice a dýmající horu, trásl se strachy. Přesunuli se opodál a řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat, ale ať s námi nemluví Bůh, ať nezemřeme!“

20 Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se. Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel a aby jste ho měli v úctě, abyste nehřešili.“

21 Lid tedy zůstal stát opodál, zatímco Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Bůh.

22 Hospodin Mojžíšovi řekl: „Takto promluvíš k synům Izraele: Sami jste viděli, že jsem s vámi mluvil z nebe. Nic mi nepostavíte naroveň: neuděláte si bohy ze stříbra ani bohy ze zlata. Uděláš mi pouze hliněný oltář a na něm budeš obětovat své zápaly i pokojné oběti, svůj brav i skot. Na každém místě, kde nechám připomínat své jméno, k tobě přijdu a požehnám ti. Jestliže mi uděláš kamenný oltář, nestav jej z tesaných kamenů; dotkneš-li se jej dlátem, znesvětiš jej. Také nebudeš k mému oltáři vystupovat po stupních, aby se při tom neodkryla tvá nahota.

Boží zákony

1 **21** A toto jsou zákony, které jim předložíš:

2 Když koupíš hebrejského otroka, ať u tebe slouží šest let, ale
3 sedmého roku ať zadarmo odejde na svobodu. Jestliže přijde

sám, odejde sám; jestliže měl ženu, odejde s ním i jeho žena. Jestliže mu jeho pán dal ženu a ta mu porodila syny nebo dcery, 4
zůstane žena s dětmi u svého pána a on odejde sám. Jestliže ale 5
otrok prohlásí: ‚Miluji svého pána, svou ženu a své syny, nechci odejít na svobodu,‘ pak ho jeho pán přivede před Boha; přivede 6
ho ke dveřím nebo k veřeji, probodne mu ucho šídlem, a on zůstane navždy jeho otrokem.

Když někdo prodá svou dceru jako děvečku, ta pak neodejde 7
na svobodu, jako odcházejí otroci. Jestliže se znelíbí svému pá- 8
nu, který si ji vybral, nechá ji vykoupit. Nesmí ji však podvést tím, že by ji prodal cizincům. Jestliže ji vybral pro svého syna, bude 9
se k ní chovat jako k dceři. Jestliže si vezme další ženu, nesmí 10
tuto zkrátit na stravě, oděvu ani na manželském styku. Jestliže 11
jí toto trojí nesplní, bude od něj moci odejít zadarmo, bez vý-
kupného.

Kdo udeří člověka tak, že zemře, musí zemřít. Pokud mu však 12,13
neukládal o život, ale Bůh ho vydal do jeho ruky, určím ti místo, kam bude moci utéct.

Když se někdo opováží svého bližního úkladně zavraždit, od- 14
trhneš ho i od mého oltáře, aby zemřel.

Kdo udeří svého otce nebo matku, musí zemřít. 15

Kdo unese člověka, ať už ho prodá nebo bude nalezen v jeho 16
rukou, musí zemřít.

Kdo by zlořečil svému otci nebo matce, musí zemřít. 17

Když při potyčce jeden muž udeří druhého kamenem nebo 18
pěstí a ten nezemře, ale klesne na lůžko a potom vstane a bude moci chodit venku o holi, bude ten, kdo ho udeřil, zproštěn 19
trestu. Uhradí mu jen ušlý zisk a náklady na léčení.

Když někdo udeří svého otroka nebo děvečku holí tak, že mu 20
zemře pod rukou, musí být dotyčný pomstěn. Jestliže však zůstane 21
naživu den nebo dva, nebude pomstěn, neboť je jeho majetkem.

Když se budou muži prát a uhodí těhotnou ženu tak, že z ní 22
vyjde plod, ale jí samotné nebude ublíženo, musí pachatel zaplatit pokutu, jakou mu uloží manžel té ženy; zaplatí podle rozhod- 23
nutí soudců. Jestliže však dojde k ublížení, musíš dát život za

24 život, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu,
25 spáleninu za spáleninu, ránu za ránu, podlitinu za podlitinu.

26 Když někdo udeří svého otroka nebo děvečku do oka tak, že oko
27 poškodí, propustí je za to oko na svobodu. Jestliže vyrazí svému
otroku nebo děvečce zub, propustí je na svobodu za ten zub.

28 Když býk potrká muže nebo ženu tak, že zemřou, musí být ten
býk ukamenován a jeho maso se nebude jíst; majitel toho býka
29 pak bude bez viny. Jestliže však byl ten býk trkavý již od dřívějšíka
a jeho majitel byl varován, ale nehlídal ho, a ten býk zabije muže
30 nebo ženu, bude býk ukamenován a zemře i jeho majitel. Jestliže
mu bude uloženo výkupné, dá výplatou za svůj život vše, co mu
31 bude uloženo. Ať už býk potrká něčího syna nebo dceru, bude
32 s ním naloženo podle téhož zákona. Jestliže býk potrká otroka
nebo děvečku, dá majitel jejich pánu 30 šekelů stříbra a býk bude
ukamenován.

33 Když někdo odkryje jámu nebo ji vykope a nepřikryje a spadne
34 do ní býk nebo osel, vyrovná se majitel té jámy s jeho majitelem:
dá mu peníze a mrtvé zvíře si nechá.

35 Když něčí býk potrká sousedova býka tak, že pojde, prodají
živého býka a peníze za něj si rozdělí napůl; také o mrtvé zvíře se
36 rozdělí napůl. Pokud se však vědělo, že býk byl trkavý již od
dřívějšíka, ale jeho majitel ho nehlídal, musí nahradit býka za
býka a toho mrtvého si nechá.

1 **22** Když někdo ukradne býka nebo beránka a zabije ho nebo
2 prodá, nahradí býka pěti dobytčaty a beránka čtyřmi
ovcemi. Jestliže bude zloděj přistižen při vloupání a bude udeřen
tak, že zemře, nebude ten, kdo ho udeřil, vinen prolitou krví.
3 Jestliže se to však stane za bílého dne, bude prolitou krví vinen.

Zloděj musí nahradit škodu. Jestliže nemá čím, bude za svou
4 krádež prodán. Jestliže se u něj to, co ukradl, najde živé – ať býk,
osel nebo beránek – nahradí to dvojnásobně.

5 Když někdo spase pole nebo vinici tím, že nechá svůj dobytek,
aby se pásł na cizím poli, nahradí to tím nejlepším ze svého pole
a ze své vinice.

Když vypukne oheň a zachvátí křoví, takže shoří stoh nebo stojící obilí nebo celé pole, musí ten, kdo požár způsobil, nahradit škodu. 6

Když někdo svěří svému bližnímu do úschovy peníze nebo cenné předměty a bude to z domu toho muže ukradeno, jestliže bude zloděj nalezen, nahradí to dvojnásobně. Jestliže zloděj nalezen nebude, přivedou majitele domu před Boha, aby odpřisáhl, že nevztáhl ruku na majetek svého bližního. 7 8

V každé majetkové při, půjde-li o býka, osla nebo beránka, o plášť nebo o jakoukoli ztracenou věc, kterou by někdo označil za svou, ať přijde spor obou stran před Boha. Koho Bůh označí za viníka, ten dá svému bližnímu dvojnásobnou náhradu. 9

Když někdo svěří svému bližnímu do opatrování osla, býka, beránka nebo jakékoli zvíře a ono beze svědků pojde nebo zchromne nebo bude odehnáno, rozsoudí je přísaha při Hospodinu, že nevztáhli ruku na majetek svého bližního. Majitel přísahu přijme a k náhradě nedojde. Jestliže to však bylo ukradeno, majitel dostane náhradu. Jestliže bylo rozsápáno, ať přinesou důkaz; rozsápané se nahrazovat nebude. 10 11 12 13

Když si někdo od svého bližního vypůjčí zvíře a ono zchromne nebo pojde, když u toho nebude jeho majitel, musí je nahradit. Jestliže u toho majitel bude, k náhradě nedojde. Jestliže bylo najaté, je to zahrnuto v ceně. 14 15

Když někdo svede nezasnoubenou pannu a vyspí se s ní, musí za ni zaplatit věno a vzít si ji za ženu. I tehdy, když mu ji otec dívky odmítne dát, musí mu svůdce odvážit stříbro ve výši panského věna. 16 17

Čarodějníci nenech naživu. 18

Kdokoli by obcoval se zvířetem, musí zemřít. 19

Kdo by obětoval jakýmkoli bohům kromě samotného Hospodina, propadne klatbě. 20

Cizinci neubližuj ani ho neutiskuj – vždyť jste v Egyptě sami byli cizinci! 21

Nikdy neubližuj vdově ani sirotku. Budeš-li jim nelítostně ubližovat, věz, že ke mně budou volat a já jejich volání jistě vyslyším. 22,23

24 Vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich dětí sirotci.

25 Jestliže půjčíš peníze někomu z mého lidu, chudákovi, který je s tebou, nechovej se k němu jako lichvář, neukládej mu úrok.

26 Jestliže vezmeš do zástavy plášť svého bližního, vrať mu ho do západu slunce. Vždyť je to jeho jediná příkrývka, tím pláštěm přikrývá svou nahotu! V čem by spal? Až ke mně bude volat, vyslyším jej, neboť jsem milostivý.

28 Nerouhej se Bohu a vůdci svého lidu nespílej.

29 Neváhej se podělit o úrodu, o víno a olej ze svého lisu. Svého prvorozeného syna odevzdej mně.

30 Právě tak nalož se svým skotem a bravem: sedm dní zůstane u matky, osmého dne jej dáš mně.

31 Buďte mi svatými lidmi. Nejezte maso zvířete rozsápaného na poli. Hodte je psu.

1 **23** Neroznášej pomluvy.
Nepomáhej darebákovi křivým svědectvím.

2 Nenásleduj většinu za žádnou špatností.
Nevypovídej u soudu pod vlivem většiny.

3 Nestraň ani chudákovi v jeho při.

4 Když narazíš na býka svého nepřítele nebo na jeho osla, který
5 zabloudil, poctivě mu jej přiveď zpátky. Když uvidíš osla někoho,
kdo tě nenávidí, jak leží pod svým břemenem, neopouštěj ho!
Ochotně mu jej pomoz vyprostit.

6 Nepřekrucuj právo v ubožákově při.

7 Nezapývej se lživým obviněním.

Nedopusť smrt nevinného, poctivého člověka a neospravedlňuj darebáka.

8 Nepřijímej úplatek, neboť úplatek zaslepuje i ty, kdo vidí, a pod-
vrací i rozhodnutí spravedlivých.

9 Neutiskuj cizince – vy sami jste přece poznali život cizinců,
když jste byli cizinci v Egyptě!

10,11 Šest let osívej svou zem a shromažďuj její úrodu. Sedmého
roku ji ale nech ležet ladem, aby se najedli ubožáci z tvého lidu.

Co zbyde po nich, spase polní zvěř. Právě tak nalož se svou vinicí a svým olivovím.

Šest dní dělej svou práci, ale sedmého dne přestaň, aby si tvůj býk i osel odpočinul a tvůj otrok i námezdník nabrali dech. 12

Dbejte na všechno, co jsem vám řekl. Jména cizích bohů nezmíňujte; ať se ze tvých úst ani neozvou. 13

Třikrát ročně mi budeš slavit slavnost. 14

Zachovávej Slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní jez nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, v určený čas měsíce abíb, neboť v něm jsi vyšel z Egypta. Nikdo ať se přede mnou neukáže s prázdnou. 15

Zachovávej Slavnost žně prvotin své práce, toho, co jsi zasel na poli. 16

Zachovávej Slavnost sklizení na konci roku, kdy budeš z pole sklízet plody své práce.

Třikrát za rok ať se každý, kdo je u tebe mužského pohlaví, ukáže před Panovníkem Hospodinem. 17

Neobětuj krev mé oběti s čímkoli kvašeným. 18

Z tuku mé slavnostní oběti ať do rána nic nezbyde.

Nejlepší prvotiny své země přines do domu Hospodina, svého Boha. 19

Nevař kůzle v mléce jeho matky.

Hle, já před tebou posílám anděla, aby tě opatroval na cestě a přivedl tě na místo, které jsem připravil. Měj ho ve vážnosti a poslouvej ho, nepopouzej ho. Neodpustí totiž vaše provinění – vždyť v něm přebývá mé jméno! Budeš-li jej však opravdu poslouchat a činit vše, co říkám, budu nepřítelem tvých nepřátel a protivníkem tvých protivníků. 20
21
22

Můj anděl půjde před tebou a přivede tě k Emorejčům, Chetitům, Perizejčům, Kananejčům, Hevejčům a Jebusejčům. Až je vyhladím, nebudeš se klanět jejich bohům, sloužit jim, ani se chovat podle jejich zvyklostí, ale naprosto je zničíš a jejich posvátné sloupy roztříštit na kusy. 23
24

Když budete sloužit Hospodinu, svému Bohu, požehná tvému chlebu i tvé vodě. Z tvého středu odejmu nemoc. Ve tvé zemi 25
26

nebude ženy, která by potratila nebo byla neplodná. Obdařím tě dlouhým životem.

- 27 Pošlu před tebou svou hrůzu. Každý národ, k němuž přijdeš, rozvrátím. Všechny tvé nepřátele obrátím před tebou na útěk.
- 28 Pošlu před tebou také sršně, aby před tebou vyhnali Hevejce, Kananajce i Chetity. Nevyženu je před tebou v jednom roce, aby země
- 29 nezpustla a nerozmnožila se proti tobě divoká zvěř. Budu je před
- 30 tebou vyhánět postupně, dokud se nerozplodíš a nebudeš moci převzít zem do dědictví. Vytyčím tvé hranice od Rudého moře až
- 31 k Filistínskému moři a od pouště až k řece Eufrat, neboť vydám obyvatele země do vašich rukou, takže je před sebou vyženeš.
- 32,33 Nevstupuj s nimi ani s jejich bohy do smlouvy. Nebudou smět bydlet ve tvé zemi, aby tě nesvedli k hříchu proti mně. Kdybys sloužil jejich bohům, octl by ses v pasti.“

Uzavření smlouvy

- 1 **24** Potom řekl Mojžíšovi: „Vystup k Hospodinu. Ty, Áron, Nádab, Abihu a sedmdesát izraelských starších se budete
- 2 zdálky klanět. K Hospodinu však přistoupí jen Mojžíš, oni ať se nepřibližují. Také lid ať nevystupuje spolu s ním.“
- 3 Když pak Mojžíš přišel a vyprávěl lidu všechna Hospodinova slova a všechny zákony, všechen lid odpověděl jedním hlasem: „Budeme dělat vše, co Hospodin řekl!“
- 4 Mojžíš pak všechna Hospodinova slova zapsal. Časně ráno vstal a postavil pod horou oltář a dvanáct památných sloupů podle
- 5 dvanácti izraelských kmenů. Izraelské mládence pak poslal, aby přinášeli zápalné oběti a obětovali Hospodinu býčky jako pokojné
- 6 oběti. Mojžíš vzal polovinu krve, nalil ji do misek a tou polovinou krve pokropil oltář.
- 7 Vzal také Knihu smlouvy a předčítal ji lidu. Ten řekl: „Budeme dělat a poslouchat vše, co Hospodin řekl!“
- 8 Mojžíš tedy vzal zbytek krve a pokropil lid slovy: „Hle, krev smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavírá na základě všech těchto slov.“
- 9 Mojžíš, Áron, Nádab, Abihu a sedmdesát izraelských starších
- 10 pak vystoupilo na horu a spatřili Boha Izraele. Pod jeho nohama

bylo něco jako safírové dláždění, jasné jako samo nebe. Nevztáhl však ruku na přední ze synů Izraele, ačkoli zahlédli Boha. Potom jedli a pili. 11

Svatostánek

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vystup ke mně na horu a zůstaň tam. Dám ti kamenné desky – zákon a přikázání – které jsem napsal k jejich vyučování.“ 12

Mojžíš i jeho pomocník Jozue tedy vstali a Mojžíš vystoupil na Boží horu. Starším řekl: „Zůstaňte tu, dokud se k vám nevrátíme. Hle, Áron a Hur budou s vámi. Kdo něco potřebuje, ať jde za nimi.“ 13 14

Mojžíš tedy vystoupil na horu a horu přikryl oblak. Hospodino sláva přebývala na hoře Sinaj a oblak ji přikrýval šest dní. Sedmého dne pak na Mojžíše zprostřed oblaku zavolal. Z pohledu Izraelitů vypadala Hospodinova sláva na vrcholu hory jako stravující oheň. Mojžíš vešel doprostřed oblaku a vystoupil na horu. Mojžíš byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí. 15,16 17 18

25 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Řekni synům Izraele, ať pro mne vyberou sbírku. Vyberte pro mne příspěvek od každého člověka, jehož srdce bude ochotné. Jako příspěvek od nich vyberte zlato, stříbro, bronz, modrou, purpurovou a šarlatovou látku, kment, kozí srst, červeně barvené beraní kůže, jemně vydláňané kůže, akáciové dřevo, olej na svícení, také balzámy na olej pomazání a na vonné kadidlo, onyxové kameny a kameny pro zasazení do efodu a náprsníku. 1,2 3 4 5 6 7

Ať mi udělají svatyni, abych přebýval uprostřed nich. Příbytek a veškeré jeho vybavení uděláte přesně podle vzoru, který ti ukážu. 8,9

Ať mi vyrobí truhlu z akáciového dřeva: bude dva a půl lokte dlouhá, jeden a půl lokte široká a jeden a půl lokte vysoká. Obložíš ji zevnitř i zvenčí čistým zlatem a po jejím obvodu uděláš zlatý věnec. Uliješ pro ni čtyři zlaté kruhy a připevníš je k jejím čtyřem nohám: dva kruhy po jednom jejím boku a dva kruhy po druhém. Z akáciového dřeva zhotovíš tyče a obložíš je zlatem; tyče provlékneš skrz kruhy po bocích truhly, aby se na nich truhla dala nosit. 10 11 12 13,14

15 Tyče budou zůstávat v kruzích truhly, nebudou z nich vytahovány.

16 Do té truhly pak vložíš Svědectví, které ti dám.

17 Vyrobiš k ní také příkrov z čistého zlata, totiž slitovnici: bude
18 dva a půl lokte dlouhá a jeden a půl lokte široká. Vytvoříš také
19 dva cheruby. Zhotovíš je z tepaného zlata na obou koncích slitov-
20 nice: jednoho cheruba na jednom konci a druhého na druhém
21 konci. Uděláte cheruby tak, aby vystupovali ze slitovnice na obou
22 jejích koncích. Cherubové ať mají rozpjatá křídla, jimiž budou
23 zastiňovat slitovnici. Ať jsou obráceni čelem k sobě a tvářemi se
24 sklánějí nad slitovnici. Slitovnici pak položíš jako příkrov na truhlu,
25 do níž vložíš Svědectví, které ti dám.

26 Tam se s tebou budu setkávat. Z místa mezi oběma cheruby
27 nad slitovnicí, jež příkřívá Truhlu svědectví, s tebou budu mluvit
28 o všem, co ti přikážu ohledně synů Izraele.

29 Vyrobiš také stůl z akáciového dřeva: bude dva lokte dlouhý,
30 jeden loket široký a jeden a půl lokte vysoký. Obložíš jej čistým
31 zlatem a po jeho obvodu uděláš zlatý věnec. Uděláš po jeho
32 obvodu také na dlaň širokou obrubu a kolem ní další zlatý věnec.
33 Zhotovíš k němu také čtyři zlaté kruhy, které připevníš ke čty-
34 řem rohům u jeho čtyř nohou. Kruhy budou upevněny těsně pod
35 obrubou jako úchyty pro tyče, aby se stůl dal nosit. Tyče uděláš
36 z akáciového dřeva a obložíš je zlatem; na nich se bude stůl nosit.

37 Vyrobiš k němu také mísy, naběračky, konvice a misky na úlit-
38 by; uděláš je z čistého zlata. A na ten stůl budeš přede mne stále
39 klást chleby předložení.

40 Dále vyrobíš svícen z čistého zlata. Svícen bude mít tepanou
41 patu i dřík a budou z něj vystupovat pohárky, pupeny a květy.
42 Z jeho boků bude vycházet šest prutů: tři pruty z jedné strany
43 svícnu a tři pruty z druhé. Na jednom prutu budou tři mandlovité
44 pohárky s pupenem a květem, na dalším prutu také tři, a tak to
45 bude na všech šesti prutech vycházejících ze svícnu. Na dříku pak
46 budou čtyři mandlovité pohárky s pupeny a květy. Pod jedním
47 párem prutů, jež z něj vystupují, bude jeden pupen, pod dru-
48 hým párem další pupen, a pod třetím další – takto u všech šesti
49 prutů vycházejících ze svícnu. Tyto pupeny i pruty budou vystu-

povat ze svícnu a všechno to bude vytepáno z jednoho kusu čistého zlata.

Zhotovíš k němu také sedm kahanů. Kahany se nasadí tak, aby 37
vrhaly světlo dopředu. Ke svícnu zhotovíš z čistého zlata také 38
kleště a pánvice na oharky. Svícen bude spolu se vším tímto 39
náčiním vyroben z talentu čistého zlata.

Hleď, abys vše udělal podle vzoru, jenž ti byl ukázán na hoře. 40

26 Samotný Příbytek pak zhotovíš z deseti pruhů soukaného 1
kmentu a z modré, purpurové a šarlatové látky; necháš na 2
ně umným způsobem vytkat cheruby. Jeden pruh bude dvacet osm 2
loket dlouhý a čtyři lokte široký. Všechny pruhy budou mít stejné 3
rozměry. Pět pruhů ať je spojeno v jeden kus; rovněž tak druhých 3
pět pruhů. Podél pruhu, jenž bude na konci spojeného kusu, udělej 4
poutka z modré látky. Totéž udělej podél krajního pruhu ve druhém 4
spojeném kusu. Na první koncový pruh připevni padesát poutek 5
a stejně tak na koncový pruh druhého spojeného kusu; ta poutka 5
ať leží naproti sobě. Vyroba také padesát zlatých spon, kterými ty 6
pruhy spojíš k sobě. Tak bude Příbytek tvořit jeden celek.

Pro stan nad Příbytkem připravíš houně z kozí srsti; připravíš 7
jedenáct takových houní. Jedna houně bude třicet loket dlouhá 8
a čtyři lokte široká. Všech jedenáct houní bude mít stejné rozměry. 8
Spoj zvláště pět houní a šest houní. Tu šestou houni pak v polovině 9
přehni přes průčelí stanu. Podél první koncové houně připevni 10
padesát poutek; stejně tak podél krajní houně druhého spojeného 10
kusu. Vyroba také padesát bronzových spon. Ty spony provlékneš 11
poutky a tak spojíš stan v jeden celek. Zbývající polovina houně 12
bude splývat přes zadní stranu Příbytku. Onen loket, o který bu- 13
dou stanové houně z jedné i druhé strany delší, bude po obou 13
stranách splývat přes bok Příbytku, a tak jej přikrývat.

Navrch stanu ještě zhotovíš pokrývku z červeně barvených 14
beraních kůží a vrchní pokrývku z jemně vydělaných kožek.

Dále pro Příbytek vyrobíš svislé rámy z akáciového dřeva. Každý 15,16
rám bude deset loktů vysoký a jeden a půl lokte široký a každý 17
bude mít dva spojovací čepy. Všechny rámy Příbytku vyrobíš

- 18,19 stejně. Pro pravou, jižní stranu Příbytku vyrobíš dvacet ráků. Pod těch dvacet ráků vyrobíš čtyřicet stříbrných patek; dvě patky pod dva čepy jednoho ráku a stejně tak pod každý další rák.
- 20 Také pro druhý bok Příbytku, pro severní stranu, vyrobíš dvacet
- 21 ráků a k nim čtyřicet stříbrných patek; dvě patky pod jeden rák
- 22 a stejně tak pod každý další rák. Pro zadní, západní stranu Pří-
- 23 bytku pak vyrobíš šest ráků. Vyrobíš také dva zvláštní ráky pro
- 24 oba rohy u zadní stěny Příbytku. Zespodu budou k sobě přiléhat
- a shora budou pevně spojeny jedním prstencem. Tak to bude
- 25 s nimi oběma; budou stát v obou rozích. Bude tam tedy osm
- ráků a jejich šestnáct stříbrných patek; dvě patky pod jedním
- rákem a stejně tak pod každým dalším rákem.
- 26 Dále zhotovíš svlaky z akáciového dřeva: pět svlaků pro ráky
- 27 na jednom boku Příbytku, pět pro ráky na druhém boku Příbytku
- 28 a pět svlaků pro ráky na zadní, západní straně Příbytku. Pro-
- střední svlak pak bude procházet středem ráků od jednoho konce
- k druhému.
- 29 Ty ráky obložíš zlatem a připevníš k nim zlaté prstence jako
- 30 úchyty pro svlaky. Také svlaky obložíš zlatem. Pak vztyčíš Příby-
- tek podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.
- 31 Uděláš také oponu z modré, purpurové a šarlatové látky a ze
- 32 soukaného kmentu; uděláš ji s umně vetkanými cheruby. Zavěsíš
- ji na čtyřech sloupech z akáciového dřeva, obložených zlatem.
- Budou mít na sobě zlaté háčky a budou stát na čtyřech stříbrných
- patkách.
- 33 Až zavěsíš oponu na spony, vneseš dovnitř za oponu Truhlu
- svědectví. Opona vám bude oddělovat svatyni od nejsvětější
- 34 svatyně. V nejsvětější svatyni pak umístíš slitovnici na Truhlu
- 35 svědectví. Venku před oponu postavíš stůl; naproti stolu, při
- jižním boku Příbytku, postavíš svícen a stůl dáš k severnímu
- boku.
- 36 Pro vchod do stanu uděláš vyšívaný závěs z modré, purpurové
- 37 a šarlatové látky a ze soukaného kmentu. K závěsu zhotovíš pět
- sloupů z akáciového dřeva a obložíš je zlatem. Budou na nich
- zlaté háčky a uliješ pro ně pět bronzových patek.“

27 „Zhotovíš také oltář z akáciového dřeva: pět loket na délku 1
 a pět loket na šířku. Oltář bude čtverhranný a vysoký tři 2
 lokte. V jeho čtyřech koutech vytvaruješ rohy, jež budou vystupovat 3
 z oltáře, a obložíš jej bronzem. K oltáři vyrobíš nádoby na vynášení 4
 popela, lopaty, obětní misky, vidlice a pánvice na uhlí. Veškeré 5
 jeho náčiní vyrobíš z bronzu. Zhotovíš k němu také mřížový rošt 6
 z bronzu a na jeho čtyři konce připevníš čtyři bronzové kruhy. 7
 Mříž připevníš pod obrubu oltáře tak, aby byla v polovině výšky 8
 oltáře. K oltáři zhotovíš také tyče z akáciového dřeva a obložíš je 9
 bronzem. Tyče se provléknou skrz kruhy a budou po obou bocích 10
 oltáře, aby se dal nosit. Uděláš jej dutý, z desek. 11

At' udělají vše podle toho, jak ti bylo ukázáno na hoře.

Pro Příbytek postavíš nádvoří. Na pravé, jižní straně bude 9
 ohraničeno zástěnami ze soukaného kmentu v délce sto loket. 10
 Dvacet sloupů s dvaceti patkami na této straně bude z bronzu, 11
 sloupové háčky a příčky budou stříbrné. Totéž platí pro severní 12
 stranu: zástěny budou mít délku sto loket, jejich dvacet sloupů 13
 s dvaceti patkami bude z bronzu, sloupové háčky a příčky bu- 14
 dou stříbrné. Na západní straně bude nádvoří po šířce ohrani- 15
 čeno zástěnami na padesát loket, s deseti sloupy a deseti patka- 16
 mi. Stejně tak přední, východní strana bude široká padesát 17
 loket. Bude ji tvořit patnáct loket zástěn se třemi sloupy a třemi 18
 patkami z jedné strany a patnáct loket zástěn se třemi sloupy 19
 a třemi patkami z druhé strany. Bránu nádvoří pak bude tvořit 20
 vyšivany závěs z modré, purpurové a šarlatové látky a ze souka-
 něho kmentu, široký dvacet loket, se čtyřmi sloupy a čtyřmi
 patkami.

Všechny sloupy okolo nádvoří budou propojeny stříbrnými příč- 17
 kami; jejich háčky budou stříbrné a jejich patky z bronzu. Délka 18
 nádvoří bude sto loket, šířka po obou stranách padesát a výška 19
 pět loket. Bude ze soukaného kmentu, s patkami z bronzu. Veš-
 keré náčiní pro veškerou službu v Příbytku včetně všech jeho
 kolíků a všech kolíků nádvoří bude z bronzu.

Ty pak synům Izraele přikaz, at' k tobě nanosí čistý vytlačený 20
 olivový olej ke svícení, aby mohl stále zapalovat svícen. Ve Stanu 21

setkávání, před oponou zastírající Svědectví, o něj bude Áron se svými syny pečovat před Hospodinem, aby hořel. To je věčné ustanovení pro všechna pokolení synů Izraele.“

Kněžská roucha

- 1 **28** „Přived' k sobě svého bratra Árona a jeho syny z řad Izraelitů, aby mi konali kněžskou službu – Áron a jeho synové Nádab a Abihu, Eleazar a Itamar.
- 2 Zhotovíš svému bratru Áronovi svatá roucha ke slávě a ozdobě.
- 3 Promluv se všemi nadanými řemeslníky, jimž jsem dal důmyslného ducha, ať Áronovi udělají roucha, v nichž bude posvěcen, aby mi
- 4 konal kněžskou službu. A toto jsou roucha, která zhotoví: náprsník, efod, plášť, tkaná suknice, turban a šerpa. Tato svatá roucha zhotoví pro tvého bratra Árona a pro jeho syny, aby mi konali
- 5 kněžskou službu. Použijí na ně zlato, modrou, purpurovou a šarlatovou látku a kment.
- 6 Ať zhotoví umně tkaný efod ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu. Na obou okrajích ať má
- 7 připojené ramenní díly, jimiž bude spojen. Stejně tak tkaný pás obepínající efod bude ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.
- 9 Vezmi dva onyxové kameny a vyryj na ně jména synů Izraele
- 10 podle pořadí jejich narození: šest jmen na jeden kámen a šest zbývajících na druhý kámen. Jako kamenorytec vyrývá pečeť, tak
- 11 vyryješ na obou těch kamenech jména synů Izraele. Zasadíš je do zlatých obrouček a oba kameny připevníš k ramenním dílům efodu jako pamětné kameny synů Izraele. Tak bude Áron nosit jejich
- 12 jména před Hospodinem na obou svých ramenou jako připomínku.
- 13,14 Vyrobiš také zlaté obroučky a dva řetízky z čistého zlata; uděláš je točené na způsob šňůrek a ty stočené řetízky připevníš k těm obroučkám.
- 15 Dále zhotovíš umně tkaný náprsník Božích rozhodnutí. Zhotovíš jej podobně jako efod: ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové
- 16 látky a ze soukaného kmentu. Bude čtvercový a dvojitý, na píd'

dlouhý a na píd' široký. Celý jej posázíš čtyřmi řadami drahých kamenů: 17

v první řadě rubín, topas a smaragd, 18

v druhé řadě tyrkys, safír a jaspis, 19

ve třetí řadě opál, achát a ametyst, 20

ve čtvrté řadě chryzolit, onyx a beryl. 21

V tomto pořadí at' jsou zasazeny do zlatých obrouček. Kamenů bude dvanáct, tak jako jmen Izraelových synů. Každý bude mít na sobě jako na pečeti vyryto jméno jednoho ze dvanácti izraelských kmenů.

K náprsníku vyrobíš točené řetízky na způsob šňůrek, z čistého zlata. 22

Dále k náprsníku vyrobíš dva zlaté kroužky, které připevníš 23

na oba jeho horní okraje. Ty dvě zlaté šňůry pak připevníš k oběma 24

kroužkům na okrajích náprsníku. Druhé konce obou šňůr připev- 25

níš k oněm dvěma obroučkám připevněným zepředu k ramenním 26

dílům efodu. Vyrobíš také dva zlaté kroužky, které připevníš ke 27

dvěma dolním okrajům náprsníku, k jeho vnitřní obrubě. Dále 28

vyrobíš dva zlaté kroužky, které připevníš zepředu k dolní části 29

obou ramenních dílů efodu, těsně u jeho švu nad tkaným pásem 30

efodu. Náprsník pak bude modrou šňůrou přivázán za své kroužky 31

ke kroužkům efodu. Tak bude spočívat na tkaném pásu efodu 32

a nebude od něj odstávat.

Kdykoli bude Áron vstupovat do svatyně, ponese na náprsníku 33

Božích rozhodnutí na svém srdci jména Izraelových synů jako 34

stálou připomínku před Hospodinem.

Do náprsníku Božích rozhodnutí pak vložíš urim a tumim. 35

Kdykoli bude Áron vstupovat před Hospodina, bude je mít na 36

srdci; tak bude Áron stále nosit osud synů Izraele na svém srdci 37

před Hospodinem.

K efodu zhotovíš plášť, celý z modré látky. Uprostřed něj bude 31,32

otvor pro hlavu, jenž bude mít dokola tkanou obrubu, jako má 33

otvor pancíře; plášť se nebude trhat. Podél celého jeho spodního 34

lemu udělej granátová jablka z modré, purpurové a šarlatové lát- 35

ky. Ty prostřídej zlatými zvonky: zlatý zvonek a granátové jablko, 36

zlatý zvonek a granátové jablko, takto po celém spodním lemu 37

35 pláště. To bude mít Áron při konání služby na sobě. Kdykoli bude vstupovat do svatyně před Hospodina a kdykoli bude vycházet, budou znít zvonky, a tak nezemře.

36 Vyrobiš také štítek z čistého zlata a jako na pečeť na něj vyryješ:
37 SVATÝ HOSPODINU. Modrou šňůrou jej zepředu připevníš na
38 turban. Áron jej bude mít na čele, a bude snímat nepravosti synů Izraele při svatých obětech, které zasvěcují, při všech jejich svatých darech. Bude ho mít stále na čele, a tak dojdou zalíbení před Hospodinem.

39 Utkáš rovněž kmentovou suknicí, zhotovíš kmentový turban
40 a vyšívanou šerpu. Také Áronovým synům uděláš suknice, šerpy
41 a pokrývky hlavy; zhotovíš jim je ke slávě a ozdobě. Až do nich oblékneš svého bratra Árona a jeho syny, pomazeš je, pověříš
42 a posvětiš, aby mi konali kněžskou službu. Uděláš jim také lněné
43 spodky, aby zakrývaly jejich nahotu: budou jim sahat od beder po stehna. Áron a jeho synové je budou nosit, kdykoli budou vcházet do Stanu setkávání nebo přistupovat k oltáři, aby konali službu ve svatyni. Tak neponesou vinu a nezemřou. To je věčné ustanovení pro něj a pro jeho potomky.“

1 **29** „A toto s nimi uděláš, abys je posvětil pro kněžskou službu:
2 Vezmi jednoho mladého býčka a dva berany bez vady, dále nekvašený chléb, nekvašené bochánky zadělané olejem a nekvašené
3 placky pomazané olejem; uděláš je z bílé pšeničné mouky. Vložíš je do jednoho koše a v tom koši je budeš obětovat spolu s tím býčkem a oběma berany.

4 Potom přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do Stanu setkávání a omyješ je vodou. Vezmeš kněžská roucha a oblékneš Áronovi suknicí, plášť patřící k efodu, efod i náprsník a opášeš ho
5 tkaným pásem efodu. Na hlavu mu nasadíš turban a na turban
6 připevníš korunu svatosti. Nakonec vezmeš olej pomazání, vyliješ
7 mu jej na hlavu a pomazeš ho.

8,9 Přivedeš jeho syny a oblékneš jim suknice. Přepášeš je šerpami, Árona i jeho syny, a uvážeš jim pokrývky hlavy. Kněžství jim připadne věčným ustanovením.

Takto pověříš Árona a jeho syny kněžstvím: Přivedeš před Stan 10
setkávání býčka a Áron a jeho synové mu vloží ruce na hlavu. 11
Býčka pak před Hospodinem u vchodu do Stanu setkávání zabi- 12
ješ. Vezmeš trochu býčkovy krve a prstem jí potřeš rohy oltáře. 13
Všechnu zbývající krev vyliješ k patě oltáře. Vezmeš všechn tuk 14
přikrývající vnitřnosti, jaterní lalok, obě ledviny i s tukem, který
je na nich, a necháš to dýmat na oltáři. Maso z toho býčka, jeho
kůži a výkaly však spálíš na ohni venku za táborem. Je to oběť za
hřích.

Potom vezmeš prvního berana a Áron a jeho synové mu vloží 15
ruce na hlavu. Berana zabiješ, vezmeš jeho krev a pokropíš jí ol- 16
tář ze všech stran. Potom berana rozsekáš na díly. Vnitřnosti 17
a nohy omyješ a přiložíš k ostatním dílům a hlavě. Celého berana 18
pak necháš dýmat na oltáři. Je to zápalná oběť Hospodinu, při-
jemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu.

Potom vezmeš druhého berana a Áron a jeho synové mu vloží 19
ruce na hlavu. Berana zabiješ, vezmeš trochu jeho krve a potřeš jí 20
lalůček Áronova ucha, lalůček pravého ucha jeho synů, palec
jejich pravé ruky a palec jejich pravé nohy. Zbytkem krve pokro-
píš oltář ze všech stran. Poté vezmeš trochu krve, která bude na 21
oltáři, a trochu oleje pomazání a postříkáš tím Árona a jeho rou-
cha a s ním i jeho syny a jejich roucha. Tak bude posvěcen on
i jeho roucha a s ním i jeho synové a jejich roucha.

Potom z berana vezmeš tučné části – ocas, tuk přikrývající 22
vnitřnosti, jaterní lalok, obě ledviny i s tukem, který je na nich –
a pravou kýtu, neboť je to beran pověření.

Z koše nekvašeného pečiva, který je před Hospodinem, vez- 23
meš jeden pecen chleba, jeden chlebový bochánek zadělaný ole-
jem a jednu placku. To všechno vložíš Áronovi a jeho synům do 24
dlaní, aby to zvedáním nabízeli Hospodinu. Potom to přijmeš 25
z jejich rukou a necháš to dýmat na oltáři spolu se zápalnou
obětí, aby to bylo příjemnou vůní před Hospodinem. Je to ohnivá
oběť Hospodinu.

Z berana Áronova pověření pak vezmeš hrudí a budeš je zve- 26
dáním nabízet Hospodinu. To bude tvůj podíl. Hrudí pozvedání 27
i kýtu odevzdání posvětiš. To, co se pozvedá a odevzdává z berana

28 pověření, náleží Áronovi a jeho synům. Áron a jeho synové to budou věčným ustanovením přijímat od synů Izraele, neboť je to obětní příspěvek. Ten bude mezi syny Izraele vybírán z jejich pokojných obětí jako jejich příspěvek Hospodinu.

29 Áronova svatá roucha případnou po něm jeho synům, aby v nich
30 bývali pomazáni a pověřeni. Syn, který se stane knězem po něm, je bude oblékat po sedm dní, kdy bude vcházet do Stanu setkávání, aby konal službu ve svatyni.

31 Onoho berana pověření vezmeš a jeho maso uvaříš na svatém
32 místě. Áron a jeho synové budou u vchodu do Stanu setkávání
33 jíst maso z toho berana s chlebem, který je v koši. Budou to jíst jen ti, kdo byli těmito oběťmi očištěni, kdo byli pověřeni a posvěceni. Nepovoláný to jíst nebude, neboť je to svaté. Jestliže z masa oběti pověření nebo z toho chleba něco zůstane až do rána, spálíš ty zbytky na ohni. Nebude se to jíst, neboť je to svaté.

35 Takto naložíš s Áronem a s jeho syny, přesně jak jsem ti přiká-
36 zal. Budeš je pověřovat kněžstvím po sedm dní. Každý den budeš pro smíření obětovat býčka za hřích. Vykonáš na oltáři obřad smíření, abys jej očistil od hříchu, a pomažeš jej, aby byl posvěcen. Po sedm dní budeš očišťovat oltář, abys jej posvětil. Tak bude oltář svatosvatý. Cokoli se dotkne oltáře, bude svaté.

38 Toto pak budeš každodenně a stále obětovat na oltáři: dva
39 roční beránky. Jednoho beránka budeš obětovat ráno a druhého
40 za soumraku. S prvním beránkem obětuješ také desetinu efy bílé mouky zadělané čtvrtkou hinu vytlačeného oleje a jako úlitbu
41 čtvrtku hinu vína. Druhého beránka budeš obětovat za soumraku spolu s moučnou obětí a úlitbou tak jako ráno. Bude to příjemná vůně, ohnivá oběť Hospodinu.

42 Toto at' je po všechna vaše pokolení stálá zápalná oběť před
Hospodinem u vchodu do Stanu setkávání. Tam se s vámi budu
43 setkávat, abych tam s tebou mluvil. Tam se budu setkávat se syny
44 Izraele, a tak bude to místo posvěceno mou slávou. Posvětím Stan setkávání i oltář, také Árona a jeho syny posvětím, aby mi konali kněžskou službu. Budu přebývat uprostřed synů Izraele
45 a budu jejich Bohem. A poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh,
46

který je vyvedl z egyptské země, abych přebýval uprostřed nich. Já jsem Hospodin, jejich Bůh.“

Další prvky bohoslužby

30 „Zhotovíš také oltář k pálení kadidla. Zhotovíš jej z akáciového dřeva: loket na délku a loket na šířku, ať je čtverhranný, dva lokte vysoký a ať z něj vystupují rohy. Obložíš jej čistým zlatem: jeho vršek, jeho stěny kolem dokola i jeho rohy. Po jeho obvodu uděláš zlatý věnec. Pod tím věncem k němu na obou bocích připevníš dva zlaté kruhy, a to po obou stranách. Budou to úchyty pro tyče, aby se na nich dal nosit. Tyče vyrobíš z akáciového dřeva a obložíš je zlatem.

Tento oltář postavíš před oponu zastírající Truhlu svědectví, před slitovnici příkrývající Svědectví, kde se s tebou budu setkávat. Áron na něm bude pálit vonné kadidlo. Bude je pálit každé ráno, když vyčistí kahany, a bude je pálit za soumraku, když kahany zapálí. Kadidlo bude před Hospodinem stále, po všechna vaše pokolení. Nezapálíte na něm nepatřičné kadidlo ani zápalnou ani moučnou oběť, nevylijete na něj ani úlitbu.

Jen jednou za rok vykoná Áron na jeho rozích obřad smíření. Po všechna vaše pokolení se na něm bude krví oběti za hřích konat obřad smíření, a to jednou za rok, v Den smíření. Kadidlový oltář bude svatosvatý Hospodinu.“

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Když budeš sčítáním zjišťovat počet synů Izraele, dá při tom každý z nich Hospodinu výkupné za svůj život, aby mezi ně kvůli tomu sčítání nepřišla zhoubná rána. Každý, kdo bude zahrnut do sčítání, odevzdá půl šekelu stříbra (měřeno podle šekelu svatyně, což je 20 gr). Tento půlšekel je příspěvkem Hospodinu. Ten věnuje Hospodinu každý, kdo bude zahrnut do sčítání, od dvacetiletých výše. Když budete Hospodinu odevzdávat tento příspěvek k vykoupení vašich životů, nedá bohatý více a chudý nedá méně než půl šekelu. Toto výkupné stříbro, které vybereš od synů Izraele, vynaložíš na službu ve Stanu setkávání. Synům Izraele to bude před Hospodinem připomínkou vykoupení vašich životů.“

17,18 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Zhotov bronzové umyvadlo
s bronzovým podstavcem. Postav je mezi Stanem setkávání a oltářem
19 a nalij do něj vodu. Tou si pak Áron a jeho synové budou
20 omývat ruce a nohy. Kdykoli budou vcházet do Stanu setkávání
nebo přistupovat k oltáři, aby sloužili Hospodinu dýmáním ohnivě
21 oběti, omyjí se vodou, aby nezemřeli. Budou si omývat ruce a nohy,
aby nezemřeli. To pro ně bude věčné ustanovení – pro Árona
i pro jeho símě po všechna jejich pokolení.“

22,23 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vezmi nejlepší balzámy: 500
šekelů tekuté myrhy a poloviční množství, totiž 250 šekelů, vonné
24 skořice, dále 250 šekelů vonného puškvorce, 500 šekelů kasie (vše
25 měřeno podle šekelu svatyně) a jeden hin olivového oleje. Voňav-
kářským způsobem pak z toho připravíš olej svatého pomazání
jako vonnou mast.

26 To je olej svatého pomazání. Pomažeš jím Stan setkávání i Truhlu
27 svědectví, stůl s veškerým jeho náčiním, svícen s jeho náčiním,
28 kadidlový oltář, oltář pro zápalné oběti s veškerým jeho náčiním
29 a také umyvadlo s podstavcem. Tak je posvětiš a budou svatosvaté.
30 Cokoli se jich dotkne, bude svaté. Pomažeš také Árona s jeho
syny a posvětiš je, aby mi konali kněžskou službu.

31 Synům Izraele řekneš: „Toto bude po všechna vaše pokolení
32 můj olej svatého pomazání. Nebude se lít na tělo kteréhokoli
člověka a neuděláte žádný olej podobného složení. Je svatý a svatý
33 pro vás zůstane. Každý, kdo namíchá takovou mast nebo ji vylije
na nepovoláného, bude vyobcován ze svého lidu.““

34 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Vezmi vonné látky: tekutou
pryskyřici, onychu a galbanum. Tyto vonné látky a smíchej stej-
35 ným dílem s čistým kadidlem a voňavkářským způsobem z toho
36 připrav kadidlovou směs: osolenou, čistou a svatou. Část z ní
rozdrtíš na prášek a položíš před Svědectví ve Stanu setkávání,
kde se s tebou budu setkávat.

37 Kadidlo pro vás bude svatosvaté. Neuděláte si kadidlo stejného
38 složení jako toto. Bude ti svaté; patří Hospodinu. Každý, kdo
takové udělá, aby jím voněl, bude vyobcován ze svého lidu.“

Povolání dělníků

31 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Pohleď, povolal jsem osobně Becaleela, syna Uriho, syna Hurova z pokolení Juda. Naplnil jsem ho Božím Duchem – zručností, důvtipem a znalostí každého řemesla, aby vymýšlel plány a prováděl je ve zlatě, stříbře a bronzu, aby opracovával a osazoval drahokamy, opracovával dřevo a ovládal každé řemeslo. Hle, přidal jsem mu také Oholiaba, syna Achisamachova z pokolení Dan. A každého nadaného řemeslníka jsem obdařil důmyslem, aby zhotovili vše, co jsem ti přikázal:

Stan setkávání, 7
 Truhlu svědectví i slitovnici ležící na ní,
 veškeré náčiní stanu,
 stůl a jeho náčiní, 8
 svícen z čistého zlata a všechno jeho náčiní,
 kadidlový oltář,
 oltář pro zápalné oběti a všechno jeho náčiní, 9
 umyvadlo i jeho podstavec,
 svatá bohoslužebná roucha kněze Árona, 10
 roucha jeho synů ke konání kněžské služby,
 olej pomazání 11
 a vonné kadidlo pro svatyni.

At' vše udělají přesně tak, jak jsem ti přikázal.“

Hospodin Mojžíšovi řekl: „Promluv k synům Izraele: ‚Budete ovšem zachovávat mé soboty, neboť to je znamení mezi mnou a vámi po všechna vaše pokolení, abyste věděli, že já jsem Hospodin, váš Posvětitel. Proto budete zachovávat sobotu; at' je vám svatá. Kdo ji znesvěťtí, musí zemřít. Každý, kdo by v ten den pracoval, bude vyobcován ze svého lidu. Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne je sobota, Hospodinův svatý den odpočinku. Každý, kdo by v sobotní den dělal nějakou práci, musí zemřít.

Synové Izraele tedy budou zachovávat sobotu, ve všech svých pokoleních budou sobotu dodržovat jako věčnou smlouvu. Je to

věčné znamení mezi mnou a syny Izraele. V šesti dnech totiž Hospodin učinil nebe i zemi, ale sedmého dne odpočinul a nabral dech.“

- 18 Když Hospodin k Mojžíšovi na hoře Sinaj domluvil, dal mu dvě Desky svědectví – kamenné desky psané Božím prstem.

VZPOURA A POSLUŠNOST

Zlaté tele

- 1 **32** Když lid viděl, že se Mojžíš z hory dlouho nevrací, shromáždili se kolem Árona. „Honem, udělej nám boha, který by nás vedl!“ pobízeli ho. „Kdo ví, co je s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z Egypta.“
- 2 Áron jim řekl: „Strhejte svým ženám, synům i dcerám zlaté náušnice a přineste je ke mně.“
- 3 Všechnen lid si tedy strhal zlaté náušnice a přinesli je k Áronovi.
- 4 Ten od nich to zlato přijal, vytvaroval formu a odlil z toho sochu telete. Tehdy zvolali: „Toto je tvůj bůh, Izraeli, ten tě vyvedl z Egypta!“
- 5 Když to Áron uviděl, postavil před sochou oltář. Potom oznámil: „Zítra bude Hospodinova slavnost!“
- 6 Nazítří pak vstali časně zrána, obětovali zápaly a přinesli pokojné oběti. Lid se posadil, aby jedl a pil, a pak vstali, aby se povyrazili.
- 7 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Hned sestup dolů! Tvůj lid, který jsi vyvedl z Egypta, spáchal zvrácenost. Brzy sešli z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odlili sochu telete, klaněli se mu, obětovali mu a říkali: ‚Toto je tvůj bůh, Izraeli, ten tě vyvedl z Egypta!‘“
- 9 Hospodin Mojžíšovi řekl: „Pozoruj tento lid – ó, jak je tvrdšíjny! Nech mě, ať je zachvátí plamen mého hněvu; vyhladím je, ale z tebe učiním veliký národ!“
- 11 Mojžíš se snažil Hospodina, svého Boha, upokojit: „Hospodine, proč hoříš hněvem proti svému lidu? Vždyť jsi jej vyvedl z Egypta velikou silou a mocnou rukou. Proč mají Egypťané říkat: ‚Vyvedl
- 12

je zlomyslně, aby je pobil na horách, aby je vyhladil z povrchu země? Zastav plamen svého hněvu! Upust' od zla, jež proti svému lidu zamýšlíš! Vzpomeň na Abrahama, Izáka a Izraele, své služebníky. Vzpomeň, jak jsi jim sám při sobě přísahal: ‚Rozmnožím vaše semeno jako hvězdy na nebi. Celou tuto zem dám vašemu semeni, jak jsem řekl, aby ji zdědili navěky!‘“ 13

A Hospodin upustil od zla, jež proti svému lidu zamýšlel. 14

Mojžíš se otočil a sestoupil z hory. Měl v ruce dvě Desky svědectví, desky popsané z obou stran, popsané zepředu i zezadu. Ty desky byly Boží dílo a to písmo bylo Boží písmo, vyryté na deskách. 15 16

Když Jozue uslyšel hluk křičícího lidu, řekl Mojžíšovi: „Z tábora zní hluk boje!“ 17

Ten však odpověděl: 18

„To není pokřik vítězů,
to není poražených křik:
to, co slyším, je zpěv!“

Jakmile se přiblížil k táboru, spatřil to tele a tance. Mojžíš vzplanul hněvem. Desky, které měl v rukou, zahodil a roztříštil je pod onou horou. Pak vzal to tele, které si udělali, roztavil je v ohni, rozdrtil na prach, rozptýlil na hladinu vody a dal pít synům Izraele. Pak Mojžíš řekl Áronovi: „Co ti tento lid udělal, že jsi je přivedl do takového hříchu?“ 19 20 21

Áron odpověděl: „Nehněvej se, pane můj. Sám víš, jaké má tento lid sklony ke zlému. Řekli mi: ‚Udělej nám boha, který by nás vedl! Kdo ví, co je s tím Mojžíšem, který nás vyvedl z Egypta.‘ Odpověděl jsem jim: ‚Kdo má zlato, strhněte si je!‘ Oni mi je dali, a když jsem to hodil do ohně, vzniklo tohle tele!“ 22 23 24

Mojžíš viděl, jak je lid zdivočelý (Áron je totiž k posměchu jejich protivníků nechal zdivočet). Postavil se tedy k bráně tábora a zvolal: „Kdo je Hospodinův, ke mně!“ 25 26

Shromáždili se kolem něj všichni synové Leviho. Mojžíš jim řekl: „Takto praví Hospodin, Bůh Izraele: Každý si připásejte k boku meč. Procházejte táborem od brány k bráně a každý pobíjejte i své bratry, přátele a příbuzné!“ 27

28 Leviho synové se zachovali podle Mojžíšova slova, a toho dne
29 padlo z lidu na tři tisíce mužů. Mojžíš totiž řekl: „Vstupte dnes
do služby Hospodinu, i kdyby měl každý jít proti svému synu
nebo bratru. Tak na sebe dnes přivedete požehnání.“

30 Druhého dne Mojžíš lidu řekl: „Spáchali jste veliký hřích. Nyní
však vystoupím k Hospodinu – snad ho ohledně vašeho hříchu
usmírím.“

31 A tak se Mojžíš vrátil k Hospodinu. „Běda!“ zvolal. „Tento lid spá-
32 chal veliký hřích; udělali si boha ze zlata! Kéž bys jim ten hřích nyní
odpustil... Pokud ne, vymaž mne prosím z knihy, kterou si vedeš.“

33 Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Ze své knihy vymažu toho,
34 kdo proti mně zhřešil. Nyní však jdi a ved' lid, kam jsem ti řekl.
Hle, můj anděl půjde před tebou. Až však přijde den zúčtování,
potrestám je za jejich hřích.“

35 Hospodin pak udeřil na lid za to, že si udělali to tele, to, které
udělal Áron.

Ukaž mi svou slávu!

1 **33** Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Jdi, pokračuj odsud dál.
Spolu s lidem, který jsi vyvedl z egyptské země, jdi do ze-
mě, kterou jsem zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi s přísahou:
2 ‚Dám ji tvému semeni.‘ Pošlu před tebou svého anděla a vyženu
3 Kananejce, Emorejce, Chetity, Perizejce, Hevejce i Jebusejce. Půjdeš
do země oplývající mlékem a medem, avšak já s tebou nepůjdu,
abych tě cestou nevyhladil, neboť jste tvrdošijný lid.“

4 A když lid uslyšel tu zlou zprávu, truchlili a nikdo na sebe
5 nevzal žádnou ozdabu. Hospodin totiž Mojžíšovi řekl: „Vyřid' sy-
nům Izraele: Jste tvrdošijný lid. Kdybych s vámi šel jedinou chvílí,
musel bych vás vyhladit. Nyní se zbavte ozdob, potom se rozho-
6 dnu, co s vámi učiním.“ Od hory Choréb šli tedy synové Izraele
bez ozdob.

7 Mojžíš bral stan a vztyčoval si jej venku za táborem, daleko od
tábora. Nazval jej Stan setkávání. Když chtěl kdokoli hledat Hos-
podina, musel vycházet ke Stanu setkávání, který byl venku za

táborem. Když Mojžíš vycházel ke Stanu, všechen lid vstával. 8
 Zůstali stát každý u vchodu do svého stanu a dívali se za Mojžíšem, dokud nevešel do Stanu. Kdykoli Mojžíš vcházel do Stanu, 9
 sestupoval oblakový sloup a stavěl se ke vchodu do Stanu, kde Bůh mluvil s Mojžíšem. Všechen lid tehdy viděl oblakový sloup 10
 stojící u vchodu do Stanu a všechen lid vstával a klaněli se, každý u vchodu do svého stanu.

Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako mluví člověk 11
 se svým přítelem. Mojžíš se potom vracel do tábora, ale jeho pomocník, mladý Jozue, Nunův syn, od Stanu neodcházel.

Mojžíš Hospodinu namítl: „Pohled, říkáš mi: ‚Ved' tento lid 12
 dál,‘ ale neukázal jsi mi, koho se mnou pošleš. Řekl jsi: ‚Znám tě osobně a našel jsem v tobě zalíbení.‘ Máš-li ve mně zalíbení, dej 13
 mi prosím poznat své cesty. Chci tě znát a líbit se ti. Pohled, vždyť tento národ je tvůj lid!“

Ten odpověděl: „Má přítomnost půjde s vámi a dám ti odpočnout.“ 14

Mojžíš mu řekl: „Nemá-li s námi jít tvá přítomnost, nikam nás 15
 odsud nevod! Jak by se jinak poznalo, že máš ve mně a v mém lidu zalíbení, než když půjdeš s námi? Právě to mě i tvůj lid odliší 16
 od každého lidu na povrchu země.“

Hospodin Mojžíšovi odpověděl: „Splním i tuto tvou prosbu, 17
 neboť jsem v tobě našel zalíbení a znám tě osobně.“

Mojžíš řekl: „Ukaž mi prosím svou slávu!“ 18

Odpověděl: „Nechám před tebou projít všechnu svou dobrotu 19
 a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluji se, nad kým se smiluji, a slituji se, nad kým se slituji.“

Potom dodal: „Nebudeš moci spatřit mou tvář. Žádný člověk 20
 mě nemůže spatřit, a zůstat naživu.“

Hospodin ještě řekl: „Hle, u mne je místo, kde staneš na skále. 21
 Až tudy půjde má sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a přikryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu. Až potom dlaň odtáhnu, 22
 spatříš má záda; mou tvář však nikdo nespatří.“ 23

Obnovení smlouvy

- 1 **34** Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vytesej si dvě kamenné desky
2 podobné těm prvním a já na ně napíšu slova, jež byla na
3 těch prvních deskách, které jsi roztříštil. Připrav se na ráno. Ráno
4 vystoupíš na horu Sinaj a tam, na vrcholu hory, staneš u mne.
5 Nikdo ať ale nevystupuje s tebou. Na celé hoře se nikdo nesmí
6 ani ukázat. Ani brav a skot ať se před touto horou nepase.“
- Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky podobné těm prvním.
Brzy ráno pak vstal, vystoupil na horu Sinaj, jak mu Hospodin
přikázal, a v ruce nesl dvě kamenné desky.
- Hospodin sestoupil v oblaku a postavil se k němu. Tehdy vy-
slovil jméno Hospodin. Hospodin prošel kolem něj a volal:
- „Hospodin, Hospodin!
Bůh soucitný a milostivý,
věčně trpělivý,
nanejvýš milosrdný a věrný,
7 pamatující na milosrdenství tisícům pokolení,
odpouštějící nepravost, provinění i hřích.
Nezapomíná však trestat,
ale za nepravost otců volá k odpovědnosti
syny i vnuky do třetího i čtvrtého pokolení.“
- 8,9 Mojžíš rychle padl k zemi, poklonil se a řekl: „Pane můj, sna-
žně prosím, ať jde můj Pán uprostřed nás, ačkoli je to tvrdošíjný
lid. Odpusť naši nepravost i hřích a přijmi nás jako své vlastní!“
- 10 Hospodin odpověděl: „Hle, vstupuji do této smlouvy: Před ce-
lým tvým lidem budu konat divy, jaké se neděly v žádném národě
11 na celé zemi. Všechnen lid, uprostřed něhož jsi, uvidí Hospodino-
vo dílo, neboť to, co s tebou učiním, bude ohromující. Zacho-
vávej, co ti dnes přikazuji. Hle, chystám se před tebou vyhnat
Emorejce, Kananejce, Chetity, Perizejce, Hevejce i Jebusejce.
- 12 Měj se však na pozoru, abys nevstoupil do smlouvy s obyvateli
země, do které jdeš. Jinak se ti stanou pastí přímo ve tvém
13 středu. Proto zbořte jejich oltáře, jejich posvátné sloupy roztříš-
14 těte a jejich posvátné kůly skácejte. Nesmíte se klanět jinému

bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je žárlivě milující Bůh. Měj se na pozoru, abys nevstoupil do smlouvy s obyvateli té země! Když půjdou smilnit za svými bohy a přinášet svým bohům oběti, pozvou tě, abys jedl z jejich obětí. Když pak z jejich dcer vybereš manželky svým synům, půjdou jejich dcery smilnit za svými bohy a svedou tvé syny, aby šli smilnit za jejich bohy.

Neodlévej si sochy bohů. 17

Zachovávej slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní jez nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, v určený čas měsíce abíb, neboť v měsíci abíb jsi vyšel z Egypta. 18

Vše, co otvírá lůno, je mé, včetně všech prvorozených samců ze tvého stáda, ať už to bude býk či beran. Osla otvírajícího lůno však vyplatíš jehnětem; kdybys ho nemohl vyplatit, zlomíš mu vaz. Každého prvorozeného ze svých synů vyplatíš. Nikdo ať se přede mnou neukáže s prázdnou. 19 20

Šest dní pracuj, ale sedmého dne odpočívej; odpočívej i v době orání či žně. 21

Konej Slavnost týdnů při začátku pšeničné žně a Slavnost sklizení na konci roku. Tříkrát za rok ať se každý, kdo je u tebe mužského pohlaví, ukáže před Panovníkem Hospodinem, Bohem Izraele. Až před tebou vypudím národy a rozšířím tvé hranice, nikdo nezatouží po tvé zemi, když budeš přicházet, aby ses třikrát za rok ukázal před Hospodinem, svým Bohem. 22 23 24

Neobětuj krev mé oběti s ničím kvašeným. 25

Z beránka pesachové oběti ať do rána nic nezbyde.

Nejlepší prvotiny své země přines do domu Hospodina, svého Boha. 26

Nevař kůzle v mléce jeho matky.“

Potom Hospodin Mojžíšovi řekl: „Tato slova zapiš. Podle těchto slov vstupuji do smlouvy s tebou a s Izraelem.“ 27

Mojžíš byl s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Byl tam bez chleba a bez vody. Slova smlouvy, totiž Desatero, zapsal na desky. 28

Cestou z hory Sinaj nesl Mojžíš v rukou dvě Desky svědectví. Mojžíš ale nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září tvář. 29

30 Když pak Áron a všichni Izraelité Mojžíše spatřili, hle, tvář mu zářila tak, že se k němu báli přiblížit.

31 Mojžíš je však zavolaal, a tak se k němu Áron i všichni předáci
32 obce vrátili a Mojžíš s nimi mluvil. Potom přistoupili všichni synové Izraele a on jim vyřídil všechno, o čem s ním Hospodin mluvil na hoře Sinaj.

33,34 A když k nim Mojžíš domluvil, přikryl si obličej rouškou. Kdykoli ale vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, Mojžíš tu roušku odkládal, dokud odtud nevyšel. Pak vycházel a říkal synům
35 Izraele, co mu bylo přikázáno. Tehdy synové Izraele vídali Mojžíšovu zářící tvář. Potom si Mojžíš znovu zakrýval tvář rouškou, dokud nešel mluvit s Hospodinem.

Stavba Svatostánku

1 **35** Když Mojžíš shromáždil celou izraelskou obec, řekl jim:
2 „Tyto věci vám Hospodin přikázal. Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne budete mít svatou sobotu, den odpočinku pro Hospodina. Každý, kdo by v ten den dělal nějakou práci, zemře. V sobotní den nerozděláte oheň v žádném ze svých příbytků.“

4,5 Mojžíš celé izraelské obci řekl: „Hospodin přikázal toto: Vyberte mezi sebou pro Hospodina sbírku; každý, kdo má ochotné srdce, ať přinese Hospodinu příspěvek – zlato, stříbro, bronz,
6,7 modrou, purpurovou a šarlatovou látku, kment, kozí srst, červeně
8 barvené beraní kůže, jemně vydělané kožky, akáciové dřevo, olej na svícení, také balzámy na olej pomazání a na vonné kadidlo,
9 onyxové kameny a kameny pro zasazení do efodu a náprsníku.

10 Přijďte, všichni nadaní řemeslníci a vyrobte vše, co Hospodin přikázal:

11 Příbytek, jeho stan a pokrývku,
jeho spony, rámy, svlaky, sloupy a patky,
12 Truhlu, její tyče a slitovnici,
zastírající oponu,
13 stůl, jeho tyče a všechno náčiní,
chleby předložení,

svícen, jeho náčiní a kahany,	14
olej ke svícení,	
kadidlový oltář a jeho tyče,	15
olej pomazání a vonné kadidlo,	
vchodový závěs ke vchodu do Příbytku,	
oltář pro zápalné oběti,	16
jeho bronzový rošt, tyče a všechno jeho náčiní,	
umyvadlo a jeho podstavec,	
zástěny nádvoří, jejich sloupy a patky,	17
závěs pro bránu nádvoří,	
kolíky Příbytku, kolíky nádvoří a jejich lana,	18
bohoslužebná roucha pro službu ve svatyni,	19
svatá roucha kněze Árona	
i roucha jeho synů ke konání kněžské služby.“	

Nato se celá izraelská obec od Mojžíše rozešla. Potom přicházeli – každý, kdo cítil nutkání, každý, kdo měl ochotného ducha – a přinášeli Hospodinu příspěvek na přípravu Stanu setkávání, na veškerou službu v něm, i na svatá roucha. Přicházeli muži i ženy, každý s ochotným srdcem, a přinášeli spínadla, náušnice, prsteny, náramky a všelijaké zlaté předměty. Každý, kdo chtěl Hospodinu poskytnout jako dar zlato, i každý, kdo u sebe měl modrou, purpurovou nebo šarlatovou látku, kment, kozí srst, červeně barvené beraní kůže či jemně vydělané kožky, přinášel je. Každý, kdo chtěl přispět stříbrem nebo bronzem, přinášel tento příspěvek Hospodinu. Přinášel také každý, kdo měl u sebe akáciové dřevo k jakémukoli dílu služby.

A všechny ženy zručné v tkaní přinášely, co utkaly: modrou, purpurovou a šarlatovou látku a kment. Všechny ženy, které cítily nutkání, také zručně spřádaly kozí srst.

Předáci obce přinášeli onyxové kameny a další drahokamy k posázení efodu a náprsníku, také balzám a olej na svícení i na přípravu oleje pomazání a vonného kadidla.

A tak všichni Izraelité, muži i ženy, kteří měli ochotné srdce, přinášeli Hospodinu dobrovolné dary na veškeré dílo, které Hospodin skrze Mojžíše přikázal udělat.

30 Mojžíš pak synům Izraele řekl: „Pohledte, Hospodin povolal
 31 osobně Becaleela, syna Uriho, syna Hurova z pokolení Juda. Na-
 32 plnil ho Božím Duchem – zručností, důvtipem a znalostí každého
 33 řemesla, aby vymýšlel vzory a prováděl je ve zlatě, stříbře a bron-
 34 zu, aby opracovával a osazoval drahokamy, opracovával dřevo
 35 a ovládal každé řemeslo. Dal mu také schopnost vyučovat, jemu
 i Oholiabovi, synu Achisamachovu z pokolení Dan. Obdařil je
 nadáním pro každé řemeslo od rytectví přes vytkávání a vyšívání
 modrých, purpurových a šarlatových látek i kmentu až po tkaní.
 Ovládají každé řemeslo a umí vymýšlet plány.

1 **36** At tedy Becaleel a Oholiab, spolu s každým nadaným
 řemeslníkem, jehož Hospodin obdařil zručností a důvtipem
 k vykonání veškeré potřebné práce na svatyni, udělají vše tak, jak
 přikázal Hospodin.“

2 A tak Mojžíš povolal Becaleela a Oholiaba spolu s každým nada-
 ným řemeslníkem, jehož Hospodin obdařil zručností. Ti všichni
 3 cítili nutkání přistoupit k té práci a dát se do ní. Převzali tedy od
 Mojžíše vše, čím synové Izraele přispěli na práci při stavbě sva-
 4 tyně.

Lidé mu ale každé ráno přinášeli stále další dobrovolné dary.
 4 Všichni řemeslníci zapojení do prací na stavbě svatyně tedy jeden
 5 po druhém odcházeli od svého díla a říkali Mojžíšovi: „Lid přináší
 mnohem více, než je potřeba k dílu, jež nám Hospodin přikázal
 vykonat.“

6 Mojžíš tedy nechal v táboře vyhlásit: „Muži, ženy, přestaňte už
 přispívat na stavbu svatyně!“ Tak bylo lidu zabráněno přinášet
 7 více. Materiálu na veškeré potřebné dílo již bylo dost – dokonce
 víc, než dost!

8 Nejnadanější z řemeslníků, kteří se účastnili stavby, pak pro
 Příbytek připravili deset pruhů ze soukaného kmentu a z modré,
 9 purpurové a šarlatové látky s umně vetkanými cheruby. Jeden
 pruh byl dvacet osm loket dlouhý a čtyři lokte široký. Všechny
 10 pruhy měly stejné rozměry. Pět pruhů spojil k sobě; rovněž tak
 11 druhých pět pruhů. Podél pruhu, jenž byl na konci spojeného
 kusu, udělal poutka z modré látky. Totéž udělal podél krajního

pruhu ve druhém spojeném kusu. Na první koncový pruh připevnil padesát poutek a stejně tak na koncový pruh druhého spojeného kusu; poutka byla přesně proti sobě. Vyrobil také padesát zlatých spon, kterými ty pruhy spojil k sobě. Tak Příbytek tvořil jeden celek.

Pro stan nad Příbytkem pak připravil houně z kozí srsti; připravil jedenáct takových houní. Jedna houně byla třicet loket dlouhá a čtyři lokte široká. Všech jedenáct houní mělo stejné rozměry. Spojil zvláště pět houní a šest houní. Potom připevnil padesát poutek podél koncové houně spojeného kusu a stejně tolik podél krajní houně druhého spojeného kusu. Vyrobil také padesát bronzových spon ke spojení stanu, aby tvořil jeden celek.

Navrch stanu zhotovil pokrývku z červeně barvených beraních kůží a vrchní pokrývku z jemně vydělaných kožek.

Dále pro Příbytek vyrobil svislé rámy z akáciového dřeva. Každý rám byl deset loktů vysoký a jeden a půl lokte široký a každý měl dva spojovací čepy. Tak vyrobil všechny rámy Příbytku. Pro pravou, jižní stranu Příbytku vyrobil dvacet ráků. Pod těch dvacet ráků vyrobil čtyřicet stříbrných patek; dvě patky pod dva čepy jednoho rámu a stejně tak pod každý další rám. Také pro druhý bok Příbytku, pro severní stranu, vyrobil dvacet ráků a k nim čtyřicet stříbrných patek; dvě patky pod jeden rám a stejně tak pod každý další rám. Pro zadní, západní stranu Příbytku pak vyrobil šest ráků. Vyrobil také dva zvláštní rámy pro oba rohy u zadní stěny Příbytku. Zespodu k sobě přiléhaly a shora byly pevně spojeny jedním prstencem. Tak to udělal s oběma rámy v obou rozích. Bylo tam tedy osm ráků a jejich šestnáct stříbrných patek; dvě patky pod každým rámem.

Dále vyrobil svlaky z akáciového dřeva: pět svlaků pro rámy na jednom boku Příbytku, pět pro rámy na druhém boku Příbytku a pět svlaků pro rámy na zadní, západní straně Příbytku. Vyrobil i prostřední svlak, který procházel středem ráků od jednoho konce k druhému. Ty rámy obložil zlatem a připevnil k nim zlaté prstence jako úchyty pro svlaky. Také svlaky obložil zlatem.

35 Udělal také oponu z modré, purpurové a šarlatové látky a ze
36 soukaného kmentu; udělal ji s umně vetkanými cheruby. K ní
nechal udělat čtyři sloupy z akáciového dřeva, obložil je zlatem,
udělal k nim zlaté háčky a ulil k nim čtyři stříbrné patky.

37 Pro vchod do stanu pak udělal vyšívaný závěs z modré, purpu-
38 rové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu a k němu pět
sloupů s háčky. Jejich hlavice a příčky obložil zlatem, jejich pět
patek však bylo z bronzu.

1 **37** Potom Becaleel vyrobil truhlu z akáciového dřeva: byla
2 dva a půl lokte dlouhá, jeden a půl lokte široká a jeden
3 a půl lokte vysoká. Obložil ji zevnitř i zvenčí čistým zlatem a po
4 jejím obvodu udělal zlatý věnec. Ulil pro ni čtyři zlaté kruhy
5 a připevnil je k jejím čtyřem nohám: dva kruhy po jednom jejím
6 boku a dva kruhy po druhém. Z akáciového dřeva zhotovil rovněž
7 tyče a obložil je zlatem. Tyče pak provlékl skrz kruhy po bocích
8 truhly, aby se truhla dala nosit.

9 Vyrobil také příkrov z čistého zlata, totiž slitovnici: byla dva
10 a půl lokte dlouhá a jeden a půl lokte široká. Vytvořil také dva
11 cheruby. Zhotovil je z tepaného zlata na obou koncích slitovnice:
12 jednoho cheruba na jednom konci a druhého cheruba na druhém
13 konci. Udělal cheruby tak, aby vystupovali ze slitovnice na obou
14 jejích koncích. Cherubové měli rozpjatá křídla, jimiž zastíňovali
15 slitovnici. Byli obráceni čelem k sobě a tvářemi se skláněli nad
16 slitovnici.

10 Vyrobil také stůl z akáciového dřeva: byl dva lokte dlouhý,
11 jeden loket široký a jeden a půl lokte vysoký. Obložil jej čistým
12 zlatem a po jeho obvodu udělal zlatý věnec. Udělal po jeho obvodu
13 také na dlaň širokou obrubu a kolem ní další zlatý věnec. Ulil
14 k němu také čtyři zlaté kruhy, které připevnil ke čtyřem rohům
15 u jeho čtyř nohou. Kruhy byly upevněny těsně pod obrubou jako
16 úchyty pro tyče, aby se stůl dal nosit. Tyče udělal z akáciového
dřeva, aby se stůl dal nosit, a obložil je zlatem. Vyrobil rovněž
nádoby patřící na stůl, mísy, naběračky, misky a konvice na úlitby,
a to z čistého zlata.

Vyrobil také svícen z čistého zlata. Svícen měl tepanou patu i dřík a vystupovaly z něj pohárky, pupeny a květy. Z jeho boků vycházelo šest prutů: tři pruty svícnu z jedné strany svícnu a tři pruty z druhé. Na jednom prutu byly tři mandlovité pohárky s pupenem a květem, na dalším prutu také tři, a tak to bylo na všech šesti prutech vycházejících ze svícnu. Na dříku pak byly čtyři mandlovité pohárky s pupeny a květy. Pod jedním párem prutů, jež z něj vystupují, byl jeden pupen, pod druhým párem další pupen, a pod třetím další – takto u všech šesti prutů vycházejících ze svícnu. Tyto pupeny i pruty vystupovaly ze svícnu a všechno to bylo vytepano z jednoho kusu čistého zlata.

Ke svícnu zhotovil z čistého zlata také sedm kahanů, kleště a pánvice na oharky. Svícen spolu se vším tímto náčiním vyrobil z talentu čistého zlata.

Zhotovil také kadidlový oltář z akáciového dřeva: loket na délku a loket na šířku; byl čtverhranný, dva lokte vysoký a vystupovaly z něj rohy. Obložil jej čistým zlatem: jeho vršek, jeho stěny kolem dokola i jeho rohy. Po jeho obvodu udělal zlatý věnec. Pod tím věncem k němu na obou bocích připevnil dva zlaté kruhy, a to po obou stranách. Sloužily jako úchyty pro tyče, aby se na nich dal nosit. Tyče vyrobil z akáciového dřeva a obložil je zlatem.

Voňavkářským způsobem pak připravil olej svatého pomazání a čisté kadidlo z vonných látek.

38 Z akáciového dřeva zhotovil také oltář pro zápalné oběti: pět loket na délku a pět loket na šířku, čtverhranný a tři lokte vysoký. V jeho čtyřech koutech vytvaroval rohy vystupující z oltáře a obložil jej bronzem. Vyrobil veškeré náčiní k oltáři, hrnce, lopaty, obětní misky, vidlice a pánvice na uhlí; veškeré jeho náčiní vyrobil z bronzu. K oltáři zhotovil také mřížový rošt z bronzu a připevnil jej zespodu pod obrubu oltáře, do poloviny jeho výšky. Na čtyřech koncích bronzového roštu ulil čtyři kruhy jako úchyty pro tyče. Tyče vyrobil z akáciového dřeva a obložil je bronzem. Pak je provlékl skrz kruhy po bocích oltáře, aby se na nich dal nosit. Udělal je dutý, z desek.

8 Bronzové umyvadlo a jeho bronzový podstavec vyrobil ze zrcadel žen shromážděných ke konání služby u vchodu do Stanu setkávání.

9 Postavil také nádvoří. Na pravé, jižní straně nádvoří byly zástěny
10 ze soukaného kmentu v délce sto loket. Dvacet sloupů s dvaceti
11 patkami na této straně bylo z bronzu, sloupové háčky a příčky
12 byly stříbrné. Rovněž na severní straně byly zástěny v délce sto
13 loket; jejich dvacet sloupů s dvaceti patkami bylo z bronzu, slou-
14 pové háčky a příčky byly stříbrné. Na západní straně byly zástěny
15 v délce padesáti loket, s deseti sloupy a deseti patkami, sloupové
16 háčky a příčky byly stříbrné. Rovněž přední, východní strana měřila
17 padesát loket: patnáct loket zástěn se třemi sloupy a třemi patkami
18 z jedné strany, a patnáct loket zástěn se třemi sloupy a třemi
19 patkami z druhé strany. Uprostřed pak byla brána nádvoří.

20 Všechny zástěny kolem nádvoří byly ze soukaného kmentu.
21 Patky sloupů byly z bronzu, sloupové háčky a příčky byly stříbr-
22 né, obložení jejich hlavic bylo stříbrné. Všechny sloupy nádvoří
23 byly propojeny stříbrnými příčkami. Vyšívání závěs pro bránu
24 nádvoří byl z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného
kmentu. Byl dlouhý dvacet loket a v celé šířce vysoký pět loket,
tak jako zástěny nádvoří. K němu patřily čtyři sloupy se čtyřmi
bronzovými patkami a stříbrnými háčky; obložení jejich hlavic
i jejich příčky byly stříbrné. Všechny kolíky okolo Příbytku a ná-
dvoří byly z bronzu.

21 Toto je soupis Příbytku, totiž Příbytku svědectví, sečtený podle
Mojžíšova rozkazu. Je to práce levitů pod vedením Itamara, syna
kněze Árona.

22 Becaleel, syn Uriho, syna Hurova z pokolení Juda, udělal vše-
23 chno, co Hospodin přikázal Mojžíšovi. S ním byl Oholiab, syn
Achisamachův z pokolení Dan, zručný v rytečství, vytkávání a vy-
šívání na modré, purpurové a šarlatové látce i kmentu.

24 Zlata použitého na veškeré dílo svatyně (šlo o zlato poskytnuté
jako dar), bylo celkem 29 talentů a 730 šekelů, měřeno podle šekelu
svatyně.

Stříbra od členů obce zahrnutých do sčítání bylo 100 talentů 25
 a 1 775 šekelů, podle šekelu svatyně. Jeden beka z hlavy (to jest 26
 půl šekelu svatyně) – tolik bylo vybráno od každého, kdo byl
 zahrnut do sčítání, od dvacetiletých výše, tedy od 603 550 mužů.
 Na odlévání patek pro svatyni a patek pro oponu připadlo 100 27
 talentů stříbra: 100 patek ze 100 talentů; talent na patku. Zbývají- 28
 cích 1 775 šekelů připadlo na výrobu sloupových háčků, obložení
 jejich hlavic a na spojovací příčky.

Bronzu poskytnutého jako dar bylo 70 talentů a 2 400 šekelů. 29
 Z něj byly vyrobeny patky ke vchodu do Stanu setkávání, bronzový 30
 oltář s jeho bronzovým roštem, veškeré náčiní k oltáři, patky 31
 sloupů kolem nádvoří, patky pro bránu nádvoří a všechny kolíky
 kolem Příbytku a kolem nádvoří.

Příprava kněžských rouch

39 Z modré, purpurové a šarlatové látky zhotovili bohoslu- 1
 žebná roucha pro službu ve svatyni. Připravili také svatá 2
 roucha pro Árona, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Efod byl zhotoven ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové 2
 látky a ze soukaného kmentu. Vytepali zlaté plíšky a z nich 3
 nastříhali nitě, aby je umně vetkali do modré, purpurové a šarlatové 4
 látky a do kmentu. K oběma okrajům efodu připojili ramenní 5
 díly, aby byl spojen. Tkaný pás, který jej obepínal, byl stejně jako 6
 efod ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného 7
 kmentu, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi. Do zlatých obrouček 8
 zasadili onyxové kameny, a jako kamenorytec vyrývá pečeť, tak 9
 na nich vyryli jména synů Izraele. Potom byly připevněny k ra- 10
 menním dílům efodu jako pamětné kameny synů Izraele, jak
 Hospodin přikázal Mojžíšovi.

Podobným způsobem jako efod byl zhotoven umně tkaný náprs- 8
 ník: ze zlata, z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného 9
 kmentu. Náprsník byl čtvercový; udělali jej dvojitý, po přehnutí 10
 byl na píd' dlouhý a na píd' široký. Posázeli jej čtyřmi řadami
 drahých kamenů:

v první řadě rubín, topas a smaragd,

v druhé řadě tyrkys, safír a jaspis,

11

12 ve třetí řadě opál, achát a ametyst,
 13 ve čtvrté řadě chryzolit, onyx a beryl.

V tomto pořadí byly kameny zasazeny do zlatých obrouček
 14 v daném pořadí. Kamenů bylo dvanáct, tak jako jmen Izraelo-
 vých synů. Každý měl na sobě jako na pečeti vyryto jméno jednoho
 ze dvanácti izraelských kmenů.

15 K náprsníku vyrobili točené řetízký na způsob šňůrek, z čistého
 16 zlata. Vyrobili také dvě zlaté obroučky a dva zlaté kroužky. Ty
 17 dva kroužky připevnili na oba horní okraje náprsníku. Ty dvě
 zlaté šňůry pak připevnili k oběma kroužkům na okrajích náprs-
 18 níku. Druhé konce obou šňůr připevnili k oněm dvěma obrouč-
 19 kám připevněným zepředu k ramenním dílům efodu. Vyrobili
 také dva zlaté kroužky, které připevnili ke dvěma dolním okra-
 20 jům náprsníku, k jeho vnitřní obrubě. Dále vyrobili dva zlaté
 kroužky, které připevnili zepředu k dolní části obou ramenních
 21 dílů efodu, těsně u jeho švu nad tkaným pásem efodu. Náprsník
 pak modrou šňůrou přivázali za jeho kroužky ke kroužkům efodu.
 Takto spočíval na tkaném pásu efodu a neodstával od efodu, jak
 Hospodin přikázal Mojžíšovi.

22 K efodu byl zhotoven také plášť celý utkaný z modré látky.
 23 Uprostřed něj byl otvor jako bývá v pancíři, s tkanou obrubou,
 24 aby se netrhal. Podél spodního lemu pláště udělali granátová jablka
 z modré, purpurové a šarlatové látky a ze soukaného kmentu.
 25 Prostřídali je zvonky z čistého zlata, jež připevnili mezi granátová
 26 jablka po celém spodním lemu pláště: zvonek a granátové jablko,
 zvonek a granátové jablko, po celém spodního lemu pláště, v němž
 se koná služba, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi.

27,28 Pro Árona a jeho syny utkali kmentové suknice, kmentový
 turban, ozdobné kmentové pokrývky hlavy, lněné spodky ze sou-
 29 kaného kmentu a vyšívanou šerpu ze soukaného kmentu
 a z modré, purpurové a šarlatové látky, jak Hospodin přikázal
 Mojžíšovi.

30 Vyrobili také štítek z čistého zlata, totiž korunu svatosti, a jako
 31 na pečeť na něj vyryli: SVATÝ HOSPODINU. Připevnili k němu
 modrou šňůru, aby mohl být přivázán na vrchol turbanu, jak Hos-
 podin přikázal Mojžíšovi.

Dokončení díla

Tak bylo dokončeno veškeré dílo Příbytku, totiž Stanu setkávání. Synové Izraele udělali všechno přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi. Tehdy přinesli Příbytek k Mojžíšovi: 32 33

Stan a všechno jeho náčiní,
jeho spony, rámy, svlaky, sloupy a patky,
přikrývku z červeně barvených beraních kůží, 34
přikrývku z jemně vydělaných kožek,
zastírající oponu,
Truhlu svědectví, její tyče a slitovnici, 35
stůl a všechno jeho náčiní, 36
chleby předložení,
svícen z čistého zlata, 37
jeho uspořádané kahany a všechno náčiní,
olej ke svícení,
zlatý oltář, 38
olej pomazání,
vonné kadidlo,
závěs pro vchod do Stanu,
bronzový oltář, jeho bronzový rošt, tyče a všechno náčiní, 39
umyvadlo a jeho podstavec,
zástěny nádvoří, jejich sloupy a patky, 40
závěs do brány nádvoří, jeho lana a kolíky,
všechno náčiní ke službě v Příbytku, ve Stanu setkávání,
bohoslužebná roucha pro službu ve svatyni, 41
svatá roucha kněze Árona
i roucha jeho synů ke konání kněžské služby.

Synové Izraele udělali všechnu práci přesně tak, jak Hospodin 42
Mojžíšovi přikázal. Mojžíš viděl všechno to dílo, a hle, udělali je 43
přesně tak, jak Hospodin přikázal. A Mojžíš jim požehnal.

40 Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Prvního dne prvního 1,2
měsíce vztyčíš Příbytek, Stan setkávání.

Postavíš tam Truhlu svědectví a zastřeš ji oponou. Přineseš stůl 3,4
a uspořádáš vše na něm, přineseš i svícen a zapálíš jeho kahany.

5 Před Truhlu svědectví postavíš zlatý oltář k pálení kadidla a ve
6 vchodu do Příbytku pověsíš závěs. Před vchodem do Příbytku, do
7 Stanu setkávání, postavíš oltář pro zápalné oběti. Mezi Stanem
setkávání a oltářem postavíš umyvadlo a naliješ do něj vodu.
8 Kolem dokola vztyčíš zástěny nádvoří a v jeho bráně pověsíš
závěs.

9 Potom vezmeš olej pomazání a pomažeš Příbytek i všechno, co
je v něm. Tak jej i s veškerým vybavením posvětiš, a bude svatý.
10 Pomažeš také oltář pro zápalné oběti a veškeré jeho náčiní. Tak
11 oltář posvětiš, a bude svatosvatý. Pomažeš i umyvadlo a jeho
podstavec a tak je posvětiš.

12 Potom přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do Stanu setká-
13 vání a omyješ je vodou. Oblékneš Áronovi svatá roucha a pomažeš
14 ho. Tak jej posvětiš, aby mi konal kněžskou službu. Přivedeš také
15 jeho syny, oblékneš jim suknice a pomažeš je, jako jsi pomazal
jejich otce, aby mi konali kněžskou službu. Toto pomazání je
i všechna jejich pokolení uvede do věčného kněžství.“

16 Mojžíš tedy udělal všechno přesně tak, jak mu Hospodin při-
kázal.

17 Prvního dne prvního měsíce druhého roku byl Příbytek vzty-
18 čen. Mojžíš vztyčil Příbytek: položil jeho patky, postavil jeho rámy,
19 provlékl jeho svlaky a vztyčil jeho sloupy. Nad Příbytkem roztáhl
stan a seshora na něj položil jeho příkrývku, jak Hospodin Mojží-
šovi přikázal.

20 Potom vzal Svědectví a vložil je do truhly. K truhle připevnil
21 sochory a seshora ji přikryl slitovnicí. Když vnesl truhlu do Příbytku,
pověsil v něm zastírající oponu. Tak zastřel Truhlu svědectví,
jak mu Hospodin přikázal.

22 Před oponou, na severní straně Příbytku, pak ve Stanu setkávání
23 postavil stůl a před Hospodinem na něm uspořádal chleby, jak mu
Hospodin přikázal.

24 Naproti stolu, na jižní straně Příbytku, postavil do Stanu setká-
25 vání svícen a zapálil jeho kahany, jak mu Hospodin přikázal.

26,27 Před oponu ve Stanu setkávání postavil také zlatý oltář a zapálil
na něm vonné kadidlo, jak mu Hospodin přikázal.

Ve vchodu do Příbytku pověsil závěs. Před vchodem do Příbytku, 28,29
do Stanu setkávání, postavil oltář pro zápalné oběti a obětoval na
něm zápalné i moučné oběti, jak mu Hospodin přikázal.

Mezi Stanem setkávání a oltářem postavil umyvadlo a nalil do 30
něj vodu k omývání, aby si v něm Mojžíš i Áron a jeho synové 31
omývali ruce a nohy. Kdykoli vcházeli do Stanu setkávání nebo 32
přistupovali k oltáři, omývali se, jak mu Hospodin přikázal.

Okolo Příbytku a oltáře pak vztyčil zástěny nádvoří a do jeho 33
brány pověsil závěs. Tak Mojžíš to dílo dokončil.

Tehdy Stan setkávání přikryl oblak a Příbytek naplnila Hospo- 34
dinova sláva. A Mojžíš nemohl vejít do Stanu setkávání, neboť na 35
něm spočíval oblak a Příbytek naplňovala Hospodinova sláva.

Kdykoli se potom oblak nad Příbytkem vznesl, synové Izraele 36
se vždy vydávali na cesty. Pokud se však oblak nevznesl, nevycházeli 37
až do dne, kdy se vznesl. Ve dne byl nad Příbytkem Hospodinův 38
oblak a v noci v něm byl oheň, před očima celé izraelské rodiny,
na všech jejích cestách.